

RETT INNDELING AV BIBELEN

DEL I

JAN LILLEBY

□□□□ Det ble Dr. Ethelberth William Bullinger, prest i Den anglikanske Kirke fra siste halvdel av 1800-tallet, □□ under Erkebiskopen av Canterbury, England, som kom frem i offentligheten først med dette bibelske tolkings-prinsippet for hvordan man kan forstå Bibelen riktig. □□ Han døde i 1913.

Han var venn med blant andre □□ *journalisten Theodor Herzl*, □□ (Bildet) □□ den østerrikske jøden som ble en initiativtaker til å få opprettet en egen jødisk stat i Palestina.

Gjennom dette bekjentskapet begynte □□ Dr. □□ Bullinger å forstå dette med forskjellen mellom Israel og jødene sammenliknet med kristenheten. Det var et tydelig skille på disse. □□ Hvorfor?

Og dermed begynte han å studere Guds Ord og Det nye Testamente særlig, for å rede ut dette. □□ Bullinger var også kyndig i gresk språk.

Gud handlet med Israel på én måte, mens med den kristne troende menighet □□ handlet han annerledes.

Bullinger fant frem til en riktig tolkings-modell for hvordan forstå Bibelen rett. Hvilke ord □□ og løfter □□ var skrevet til Israel som nasjon, og hvilke ord □□ og løfter □□ var skrevet til den kristne menighet? □□ Hvor gikk skillet mellom disse to i historien?

Hans etterfølgere gjennom årene var Charles Welch, Stuart Allen, Oscar Baker, og i senere tid Brian Sherring, med fler. Men Bullingers bibel-tolkings modell er nå spredt i hele verden ikke minst takket være internett. En rekke websteder underviser i denne tolkings-rammen for rett forståelse av Skriften.

2.TIM. 2,15 □□ OM Å INNDELE GUDS ORD RIKTIG

«Legg vinn på å kunne fremstille deg for Gud som en som holder prøve, en arbeider som ikke har noe å skamme seg over, en som deler sannhetens ord rett.»

I gresk grunntekst står det □□ *en som □□ kutter opp, deler opp, sannhetens ord rett, slik Strongs greske leksikon viser: (Nr. 3718 i Strongs) -*

ὀρθοτομοῦντα□□ 3718:□□ to from□□ orthos□□ and
cut□□ □□ - temnó (to cut)

På norsk: Å dele, å kutte opp.□□ Som for å□□ systematisere og plassere□□ det man har delt opp i riktig orden og sammenheng.□□ Jeg benyttet et bilde av en som kutter opp frukt...som du ser av overskrift illustrasjonen.

Dette□□ oppdelings-prinsippet er ikke bare for Det nye Testamente, det gjelder i alle tidshusholdninger så sant at det er utgått skriftlige ord fra Gud.

Dette igjen betyr selvsagt at man må sørge for å□□ finne ut en rekke fakta□□ i det ord som Gud til enhver tid har talt, og fått skrevet ned.

Til hvem er det sagt? □□ Når er det sagt? Hvorfor er det sagt?□□ Gjelder det for en bestemt person, eller en bestemt gruppe mennesker?

Det var vel teologen Myles Coverdale (levde samtidig med Luther) som en gang uttalte følgende sannhet i denne saken:

"It shall greatly help to understand scripture if thou mark, not only what is spoken or written, but of whom, to whom, with what words, at what time, where, to what intent, and with what circumstances, considering what goes before and what follows."

På norsk:□□ Det vil være til stor hjelp□□ i□□ å forstå Skriften, om du merker deg ikke bare hva som er talt eller skrevet, men om hvilke, til hvem, med hvilke ord, til hvilken tid, hvor, for hvilken hensikt, og under hvilke omstendigheter, og tatt under hensyn om hva som kommer foran og hva som følger etter dette.

Dette prinsippet synes også å være en ledetråd i Bullingers arbeide med å få fram en riktig tolking av Bibelens ord.

FØR OG ETTER APOSTELGJERNINGNE

Bullingers hoved-opdagelse var som mange vet, dette at før Apg. 28 (år 60 e. Kr.) så handlet Herren bare med Israel og dets proselytter. Det vi i dag regner som 'menigheten' fantes ikke.□□ Mose lov var deres livsstil og overordnede mal for livet i troen på Gud Jehova, det som i jødedommen er kalt for Tora, de fem Mose skriftene. Hele tiden med Apostelgjerningene hadde Mose lov som grunnlære, det finnes ingen tvil om det. Rom. 3, 31:□□

«Opphever vi så loven ved troen? Langt derifra! Vi stadfester loven.»□□ □□ Skrevet i Efesus i 57 e. Kr. Paulus ankommer Jerusalem i år 58 til pinsedags feiringen, og møter Jakob og lederne, □□ Apg. 21, 17-20 □□ - se særlig vers 20:

«Da vi kom til Jerusalem, tok brødrene imot oss med glede.

18 Neste dag gikk Paulus med oss til Jakob, og alle de

eldste kom dit.

19 Da han hadde hilst på dem, fortalte han hva Gud hadde gjort blant hedningene ved hans tjeneste, det ene etter det andre.

20 Da de hørte det, priste de Gud. Så sa de til ham: Du ser, bror, at mange tusen blant jødene er kommet til troen, og alle er de nidkjære for loven.»

Men etter at Apg. 28 lukkes, og forfatteren Lukas ikke lenger skrev hva Gud gjorde for og med Israel, så finner man i den historiske tidslinjen at det er Efeserbrevet, Kolosserbrevet og Filemon brevet som ble skrevet. Dette skjedde da Paulus satt i fengsel i Roma år 63-67 – og brevene er skrevet ikke som historie, men som troslære til menigheten (ikke Filemon, som er uten troslære).

Vil man ha mere detaljert historikk om Israel i romertiden, da er vi henvist til den jødiske forfatteren Flavius Josefus, - som opprinnelig het Josef ben Matthias. Hans bokverk 'Jødernes Krig' et ett av hans kjente historikker, og viser hvordan Israel ble ødelagt i krigen 66-70 e. Kr. En nøye detaljert beskrivelse både av selve krigen og ikke minst den innfløkte opptakten til denne, med sine tusenvis av intrikate opplysninger om hvem, hva, hvor og hvorfor. Anstrengende og dyster lesing, men veldig interessant.

Men Bibelen selv gir oss ingen opplysning direkte, om hvordan apostelen Paulus døde, og heller ikke om hva som hendte med Johannes. En rekke katolske legender vokste fram...men disse er intet sikkert 'Guds Ord'.

De fleste teologer og historikere holder det som riktig at Paulus ble henrettet under keiser Neros senere tid, omkring år 67-68.

Apostelgjerningenes bok avsluttes med følgende ord av Lukas: «To hele år ble Paulus i det herberget han hadde leid, og han tok imot alle som kom til ham.

31 Han forkynte Guds rike og lærte om den Herre Jesus med all frimodighet, uten hindring.»

Mens i Efeserne og Kolosserne finner vi ham som en regulær fengslet arrestant, en som ble ansett av romermakten å ha brutt en eller fler av deres lover. Han delte cellen med en annen kristen mann, Aristarkus (Kol. 4, 10 og Fil. 1, 24).

Før Apostelgjerningene 28, så finner vi flere hoved fakta en bør merke seg:

Mose Lov og forskrifter var ved gyldighet og ble etterlevd av de troende

Den nye Pakt til Israel og løfte om et kongerike i Israel med Jesus som regent, var basislæren hos apostlene og deres menigheter

Apostlene forkynte bare til Israel innen landets grenser, Peter og de elleve

Paulus ble i ettertid cirka år 40 sendt utenfor Israel, i diasporaen, til jødene og proselyttene

Både den såkalte Åndsdåpen samt dåpen i vann var praktisert i denne tiden – ved apostlenes håndspålegging i den førstnevnte

Det var også en strenghet gjeldende synd: Gud straffet grovt tyveri med døden, og likeså mislighold av nattverds-måltidet – der overtredere ble kastet inn i sykdom og eventuell død.

Gud og Den Hellige Ånd hadde også en synlig overmyndighet til å straffe visse politikere og ledere, j.fr. Herodes Agrippas I sin død i Apg. 12, 21-23

Man finner flere tilfeller beskrevet, der Gud sendte sine engler for å hjelpe, veilede, trøste og utfri sine tjenere i vanskelige situasjoner. Se disse skriftstedene:

(Apostelgjerningene) 1 - 1, 10-11; 5, 17-20; 10, 1-6; 12, 3-10; 27, 22-2

Etter Apostelgjerningene: I skriftene skrevet etter den regulære aposteltiden, Paulus' brev til efeserne, kolosserne og Filemon, så finner vi intet nevnt om de ting som preget tiden beskrevet i Apostelgjerningene:

Ingen Mose Lov og forskrifter – disse nevnes tydelig som **helt avskaffet**, j.fr. Ef. 2, 14-15 og Kol. 2, 14-16. Det framgår at avskaffelsen skjedde med Jesu korsfestelse – men dette var **hemmelig holdt** inntil Paulus fikk det åpenbart av Kristus da han skrev sine brev til efeserne og kolosserne i år 63 e. Kr.

Kongeriket i Israel med Jesu gjenkomst nevnes ikke lenger og heller ikke Den nye Pakt.

Den eksklusive forkynnelse av kongerikets evangelium til bare Israel og jødedommen, er helt borte. Ef. 3 viser at Paulus deretter kalte seg for «*Jesu Kristi fange for dere hedningers skyld*» - jødene har ingen prioritet lenger (Rom. 1, 16: Jøde først, så greker). Nå er det gitt et evangelium som gjelder hele verden **internasjonalt og fritt** uten noen pakter eller bud eller forordninger.

Det er å merke seg at dette nye nådeevangeliet IKKE ble forkynt verken til Israel, eller i Israel, men ute i provinsene i Romerriket. Gud var ferdig med å tale

til Israel, sitt ulydige og vantro folk.

Åndsdåpen samt dåp i vann nevnes ikke lenger – men bare 'Dåpen til Kristi død' som han likner med en 'omskjærelse som ikke er gjort med hender (av mennesker), men derfor av Gud ved inntreden i troen på Jesus. Helbredelser og håndspålegging er også borte, samt alle andre åndelige nådegaver, slike som tungetale, profeti, tydning, visdoms tale, kunnskaps tale, ånds-avsløring, kraftige gjerninger (demon utdrivelser) og tro utenom det vanlige.

Det er blitt nådens tidshusholdning, så Gud utøver ikke lenger umiddelbar straffedom over tyver eller ugudelige politikere, slik som en ser i Apg. 5 med Ananias og Saffiras løgn og død, og Agrippa I sin død i Apg. 12, 21-23 da han døde ved en engels hånd. Det ble husholdningsskifte da Israel falt ifra Gud som nasjon, vist i Apg. 28, 25-28. Apg. 28, 28: «Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre.»

Heller ikke – på den positive siden – finner vi noen form for synlige påtakelige bevis for at Guds engler trer i funksjon og utfrir hans tjenere i visse vanskelige situasjoner.

Det kan dermed synes som om de ord Herren en gang talte til Paulus, kan være gjeldende for oss i dag: *For min nåde er deg nok.*

I Kolosserbrevet ser vi faktisk at Paulus ADVARER DE TROENDE MOT Å HENFALLE TIL FALSKE VISJONER OG FILOSOFIER, OG ENGLE DYRKING. Kol. 2, 18-19:

«La ingen røve seiersprisen fra dere, om noen prøver på det ved ydmykhet og engledyrkelse, idet han gir seg av med syner, blir oppblåst uten grunn av sitt kjødelige sinn,

19 og ikke holder fast ved ham som er hodet. Fra ham er det jo legemet vokser Guds vekst, hjulpet og holdt sammen av alle bånd og ledd.»

Dersom de åndelige nådegavene lært av Paulus i 1. Kor. 12-14 - om tegn, under og mirakler, skulle være viktige og være en utrustning til tjeneste for evangeliet i nådetiden, så ville Paulus vært den første til å poengtere dette for de troende han skrev til.

Men alt dette glimrer med sitt fravær.

For så å kunne inndelegge/oppdele (gresk: *Orthos temno*) Guds Ord rett, er vi nødt til å forstå at disse mirakuløse ting gitt av Gud til apostlene i den tidlige tiden, ikke lenger finnes aktivt i tiden etter at Israel falt ifra i Apg. 28, 25-28. Miraklene var gitt kun til Israels messianske troende i aposteltiden for at de skulle ha beviser for at disse var sendt av Gud, 1. Kor. 14, 21-22.

Paulus henviste til Loven da han skrev om tegnene og mirakel gavene...*I Loven er det skrevet...* □□□□ - dermed vet vi at alle nådegaver og mirakler var noe som bare var ved makt i den tiden da Mose Lov gjaldt i jødedommen!

Da Mose Lov ble åpenbart overfor Paulus som noe som fra nå av var AVSKAFFET, så var dermed også alle ting til Israel avskaffet...de var falt ifra på grunn av vantro mot Jesus Kristus.□□ Mose Lov ble avskaffet, og dermed også alle ting som der var skrevet av forordninger, løfter, påbud, du skal – og du skal ikke, inkludert alle typer høytider, sabbater, måne-dager, matforskrifter, ofringer og absolutt alt, bokstavelig talt.

Ødeleggelsen stod for døren, og i år 70 ble nasjonen utradert og spredt i verden.

Jødernes høyborg, Tempelet i Jerusalem ble lagt flatt mot bakken i år 70, akkurat slik Jesus profeterte til dem. Det skulle ikke levnes dem sten-på-sten som han sa,□□ Lukas 21, 5-6.

ISRAELS FALL UTLØSTE MENIGHETENS ETABLERING

Vi finner således i Det nye Testamente, når vi foretar denne riktige inndeling av Ordet, at tiden med nåden og menigheten ble åpenbart Paulus i år 63 e. Kr. da han skrev fra fengselet i Roma.

Hele ideen med en internasjonal kristen menighet var ukjent i jødedommen. Den var hemmeligholdt i Gud fra før han skapte verden – men som ble åpenbart for apostelen Paulus slik han så nøye beskriver i Ef. 3, 1-9:

«Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger -

*² så sant dere har hørt om□□ **husholderoppdraget med Guds nåde**, det som er gitt meg for dere.*

*³ **Ved åpenbaring har han kunngjort for meg mysteriet***, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord.*

⁴ Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristus-mysteriet.

⁵ Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden:

⁶ At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet.

⁷ For dette evangelium er jeg blitt tjener i kraft av den Guds nådes gave som er gitt meg ved virksomheten av hans kraft.

⁸ Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt

å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom,

⁹ og å opplyse alle om hvordan husholdningen er med dette mysteriet* som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.»

(Fremhevet skrift ved undertegnede)

Paulus peker hen på tidshusholdningen som ble gitt ham å etablere, den med Guds frie nåde i tro på Kristus, for hele verden.

Ef. 2, 8-9 er to erkevers i denne sammenheng:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.

⁹ Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg».

Vi ser tydelig at forkynnelsen i Efeserbrevet og likeså Kolosserbrevet er helt forskjellig fra det Paulus lærte til jødene og proselyttene i tiden med Apostelgjerningene, og lovte dem Jesu gjenkomst og opprettelsen av Guds Kongerike i Israel!

Jesu gjenkomst blir ikke engang nevnt.

Men Paulus peker i stedet på menighetens hjemkomst, i Kol. 3, 1-4:

«Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

² La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.

³ Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.

⁴ Når Kristus, vårt liv, åpenbares, da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.»

Dette er en makeløs og nesten helt eventyrlig frelsesforkynnelse. Vi finner intet av dette i de fire evangelier eller i Apostelgjerningene, eller fra brev skrevet i det tidsrom (28-62) som Apg. handler om.

Det er fordi at vi nå har gjort en riktig oppdeling/inndeling av Guds Ord, slik at vi vet hva som er for menigheten, og skiller dette ut fra alt som har blitt talt eller skrevet til Israel og jødene. Israel er ikke, og har aldri vært menigheten.

Vi skal tas inn direkte i det himmelske hos Kristus...da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.

Ved riktig inndeling, etter E. W. Bullingers bibelske modell, så finner vi at Israel de ble lovt en frelse i det kommende Guds Kongerike i Israel ved Jesu snare gjenkomst i deres levetid. Dessverre ble dette sabotert, da Israel som

nasjon nektet å omvende seg til Jesus Kristus. Men ved Israels frafall, så kom dermed menighetens tidshusholdning, åpenbart og betrodd til Paulus for oss, og en egen tros-lære for oss i og med Efeserne og Kolosserne.

Uten Israels eksistens som en nasjon for Gud, var det blitt Guds vilje å åpenbare for Paulus at Jesus hadde latt Mose Lov korsfestes med ham på korset. Det tilhørte den hemmelighet som vises til i Ef. 3.

Aldri må vi kristne finne på å bruke de fire evangelier og Apostelgjerningene som troslære. Da blir det helt rivruskende galt alt sammen. Det er denne feil som er blitt gjort – ikke minst av pinse-karismatiske troende verden over. De tar Jesu ord til sine disipler som om de skulle vært talt til menighetens tidshusholdning, som er en helt annen gruppe troende enn den jødiske stat den gang. De tror at Markus 16, 16-18 om tegn, under og mirakler, og tungetale skal følge dem i tjenesten for evangeliet. Men Jesus talte aldri disse ting til menigheten. Bare til sine disipler like før han ble tatt opp til himmelen. Jesus var bare sendt til de *fortapte fårene av Israels hus (Matt. 15, 24)*.

Vår lærer er ikke Jesus – men det er Paulus, hedningenes apostel!

Det er BARE Paulus sin troslære til menigheten slik vi leser i Efeserne og Kolosserne som er gyldig grunnlag for vårt trosliv. Bibelen rett inndelt og forklart.

Gracepano.com

TEGN, UNDER OG MIRAKLER:

TV-Visjon Norge fortsetter sin kjente
runddans
ved å importere karismatiske predikanter.

AV JAN LILLEBY

I en omtale av Stephen George, pastor fra Texas, USA, finner en på Facebook siden hans at han omtales som en som reiser verden rundt i kampanjer, og at 'Tegn, under og mirakler følger hans tjeneste'.
Altså – den vanlige erkeløgnen om at menigheten, i ettetid av apostlene, skal ha arvet deres evner og kraft.

□□□□ Dette emnet har jeg omtalt på forskjellige måter her på nettsiden...i alle de år jeg har skrevet lære-artikler og bøker, siden 2004, da jeg meldte meg ut av Elihu-Menigheten i Tønsberg, som da var betraktet som en del av trosbevegelsen. □□□□ (BILDE: Stephen George og kone)
I cirka fem år – fra 1996 til 2001 jobbet jeg i Jan Hanvolds virksomhet som da lå i Drammen, og var kalt Visjon Bibel Senter. Jeg drev mest med dette som gjaldt innsamling av matvarer etc. som da ble sendt til kristne i den gamle østblokken. Jeg holdt etter hvert også en lang rekke faste radio-programmer i bibel-temaer.

Men jeg husker så tydelig at Jan Hanvold var veldig betatt av, og opptatt med å etterape de amerikanske kjendis-predikantene...hvem de nå enn var. Og til tider hentet han inn slike til å tale i Norge.

Dette har preget hele hans tid som predikant, ikke minst i tiden da TV Visjon Norge ble etablert for en rekke år siden. Man husker flere av disse 'mirakel-predikantene' (som alltid stilte opp UTEN mirakler!) – for eksempel denne svindleren fra Miami, pastor Guillermo Maldonado, leder av menigheten, som i spansk kalles 'El Rey Jesus' – eller i engelsk 'King Jesus Ministry'.

Maldonado ble også fremsatt av TV Visjon Norge som en latino-amerikansk TV evangelist som ble fulgt av 'Tegn, under og mirakler'. Erketypisk for Hanvolds bibelsyn og praksis. Maldonado er en av mange pinse-karismatiske evangelister som har gått i lære på Oral Roberts University

i Tulsa, Oklahoma.□□

De lyver og påstår at Gud gjennom deres virksomhet utfører tegn, under og helbredelses-mirakler.

Men jeg kan garantere overfor leserne at INGEN SLIKE UNDERE har noensinne blitt utført av Gud eller Kristus, i ettertid av apostlene i det første århundret!

Det var Paulus som sist finnes å ha utført mirakler i Det nye Testamente. Dette skjedde i år 60 e. Kr. på Malta, da han ved Guds kraft helbredet de syke der...etter å ha lidd skipbrudd, Apg. 28, 7-9:

«I nærheten av dette stedet lå det en gård, som tilhørte en mann som het Publius og var den fremste mannen på øya. Han tok imot oss og viste oss vennlighet og gjestfrihet i tre dager.

8 Nettopp da lå far til Publius meget syk av feber og dysenteri. Paulus gikk da inn til ham og ba og la hendene på ham og helbredet ham.

9 Da dette var skjedd, kom også andre der på øya som var syke, og ble helbredet.»

Sjekk artikler her på nettsiden der jeg lærer om hva Bibelen sier om dette temaet. Se artikkelen om Azusa Street veknelsen i 1906-1913...en falsk vekkelser som påstod at apostel-kraften (pinsedag i Apg. 2) var kommet tilbake. Og andre lignende artikler som du kan finne her.

Gud har ikke gjort ett eneste helbredelses-under i tiden etter apostlene. Ikke ett eneste!

Tegn og under var bare gitt til de messianske troende jøder og deres proselytter – for at de skulle ha bevis på at Gud var med apostlene.

Markus 16, 20: □□□□ (Norsk Bibels nettversjon) –

«Men de gikk ut og forkynte overalt. Og Herren virket med og stadfestet Ordet ved□□ de tegnene□□ som fulgte med.»

Legg merke til flertalls-bøyningen, □□ tegnene.

Paulus brukte bare ett av disse tegnene som eksempel, da han tydelig skrev at tegn bare var gitt det troende Israel, - men dermed ser vi jo nå at ALLE TEGN var tegn som var gitt til Israel eksklusivt. Hedningene var ikke gitt å følges av tegn. □□ 1. Kor. 14, 21-22:

«I loven er det skrevet: Ved folk med andre tunger og fremmedes lepper vil jeg tale til dette folket, men ikke engang da skal de høre på meg, sier Herren.

22 Så er da□□ tungene til et tegn, ikke for de troende, men for de vantro - profetien derimot er ikke for de vantro, men for de troende.»

Uttrykket□□ 'De troende'□□ i vers 22: Dette var de troende JØDER og deres proselytter i tiden da apostlene forkynte Guds Kongerike på jord, altså Tusenårsriket. Menighetens tid var ennå ikke startet opp da Paulus skrev dette. Den tiden

finner vi ikke i Bibelen, før vi kommer til Efeserbrevet og Kolosserbrevet skrevet i år 63 – altså etter at Israel var frafalt Gud og gitt opp, slik vi ser i Apg. 28, 25-28.

Evangeliet var fra da av sendt ut til oss hedninger, skrev Lukas, Apg. 28, 28:

« Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre».

Vi hedninger skulle ta imot evangeliet om frelsen, i motsetning til Israel og jødene som stod Kristus imot i vantro!

I de to eneste menighets-brevene vi finner i NT, - og som er troslære for oss i dag, - så er det totalt fravær av alt dette som så ivrig forfektes av TV Visjon Norge, og alle de besøkende 'stor-predikanter' som Jan Hanvold inviterer inn, og hele den øvrige pinse-karismatiske kristenhet i Norge og i verden.

Vi finner ingen tegn, ingen undere, ingen helbredelses-mirakler, ingen tungetale, ingen profeti, ingen utdrivelse av onde ånder, ingen bibelsk sann håndspålegging, ingen Åndsåp, ingen vanndåp, intet krav om syndsbejelse, ingen nattverds-seremoni...kort sagt: Ingenting!

Og vi ser jo at dette stemmer perfekt med alle de såkalte kjendis-predikantenes liv og tjeneste: Ingen mirakler skjer i deres møter og virksomheter. En annen sak er det at det finnes visse pastorer/TV-evangelister og healere i USA særlig, som rett og slett bruker triks og svindel metoder i sine møter. Se artikkel om W. V. Grant (se engelsk del) – en kynisk løgner som utnytter troskyldige kristne i USA. Han er bare én av svært mange evangelist-svindlere.

Ofte ses disse svindlerne som regelrette hyklere, - de preker om og de lover tegn, under og mirakler, - mens de selv er syke og har tatt alvorlige kirurgiske inngrep på sykehus for å redde livet.

Mange av leserne vil nok også huske at Jan Hanvold selv ved gjentatte ganger har måttet hengi seg til legevitenskapen for sin helses skyld. Sist husker vi fra sensommeren 2023 at han ble haste-innlagt ved et sykehus i Minneapolis og hjerte-operert.

Og dette til tross: Ingen (så vidt jeg kjenner til) av alle disse pinse-karismatiske predikantene, inkludert Jan Hanvold, opplever at Gud mirakuløst helbreder dem fra sykdom. Det være seg hjerteproblemer, kreft, revmatisme, lamhet, døvhet, blindhet, ja – alt en kan nevne i denne sammenheng. Deres stortalende munnhell til tross: Ingen av dem har blitt mirakuløst helbredet av Gud.

MERK: At en pasient blir helbredet ved hjerte operasjon eksempelvis, det er absolutt intet mirakel utført av Gud. Det er vanlig legekunst utført av mennesker etter beste evne. Et mirakel det er når en helbredelse finner sted med øyeblikkelig virkning: Pasienten blir helt frisk i et

øyeblikk...slik som da Peter helbredet tiggeren ved tempelporten i Apg. 3, eller Paulus da han helbredet den lamme tigger i Lystra i Apg. 14, 6:

«I Lystra satt en mann som var lam i føttene, han var vanfør fra fødselen av og hadde aldri kunnet gå.

⁹ Denne mannen hørte Paulus tale. Paulus så nøye på ham, og da han så at han hadde tro til å bli helbredet,

¹⁰ ropte han: Reis deg og stå på dine føtter! Da sprang han opp og gikk.»□□

Alle slike overnaturlige tegn og mirakler utført av Gud opphørte innen det første århundre, idet apostlene gikk bort. Det er ren menneskelig løgn og fabrikkasjon at Gud skulle ha sendt en 'ny pinse' da Azusa Street veknelsen kom i 1906. Enkelt og greit.□□ Pinse-feiring var et påbud i Mose Lov for Israel kun; apostlene feiret dette slik vi ser i Apg. 2, da Herren sendte ned Den Hellige Ånd med tegn og tungetale.□□

Men etter Israels fall i Apg. 28, 25-28 så finner vi at Paulus lærer at Mose Lov og forordninger ER AVSKAFFET OG TATT HELT BORT...ergo er også pinsedags feiring tatt bort idet Mose Lov forsvant! Derfor kunne Gud umulig ha sendt en ny pinsedag á la Apg. 2, i 1906 og Azusa Street. Se Ef. 2, 14-15 og Kol. 2,□□ 14-16: Mose Lov ble korsfestet med Kristus og gjort til intet, annullert. Bare at Gud valgte å□□ hemmeligholde dette□□ i tiden med Apostelgjerningene, da han bare handlet med Israel. Men så i år 63 da Paulus skrev Efeserne/Kolosserne, så åpenbarte han denne□□ hemmeligheten□□ for Paulus. Jesus hadde knust og tilintetgjort Mose Lov helt og holdent. Pinsefeiring inkludert. Pinse og tegn og under er dermed UMULIGGJORT av Gud og Kristus ved dette!

Nådegaver og mirakeltjeneste for predikanter, det var bare gitt for Israel og proselyttene i tiden rapportert av Lukas i Apostelgjerningene.□□ Disse overnaturlige gavene virket bare så lenge som□□ Mose Lov var ved makt□□ i jødedommen.□□

Etter den tiden, så er kristenheten fast henvist til å etterkomme Paulus' menighetslære i Efeserne og Kolosserne. Der finner vi nådeevangeliet og løftet om et evig liv i det himmelske, der oppe hos Kristus.□□ Himmelløftet kan vi regne som 'menighetens tegn' – dersom du er nødt til å ha med deg noe tegn.

Ef. 2, 8-10:

□□ «For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av

dere selv, det er Guds gave.

⁹ Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.

¹⁰ For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til gode gjerninger, som Gud forut har lagt ferdige for at vi skulle vandre i dem.»

PINSEFEIRING I APG. 2:
**Basert på Mose lovens
forskrifter
som Paulus siden avskaffet!**

JAN LILLEBY

□□□□ Ja, atter vil jeg male på den□□ **samme kverna**□
som jeg ved flere anledninger har gjort, særlig i senere
tid. Dette med Mose lovens avskaffelse er fenomenalt
avslørende når det settes opp imot falsklære av diverse
slag!

Min bakgrunn□□ som en kristen person, fikk jeg□□ som junior i
pinsemenigheten Betania, Tønsberg i sin tid. Der mine
foreldre en gang var medlemmer.□□ Som fjortenåring stod jeg
til konfirmasjon der i 1960 (det kaltes for 'overhøring').
Som ung voksen mann (22 år) kom jeg med i Maran-Ata
bevegelsen; og noen år senere – i 1973 ble jeg medlem i
Smyrna, Tønsberg, som var en del av Den Frie Evangeliske
Bevegelsen (kalt 'Frie Venner')...og opp gjennom de følgende
årene havnet jeg tilslutt i Elihu-menigheten, Tønsberg
(1994). Den ble karakterisert som en del av 'trosbevegelsen'
i Norge. □□ Jeg meldte meg ut derfra vinteren 2004, etter at
det gikk opp for meg at den såkalte 'pinselæren' om at vi
kristne har arvet apostlenes mirakel-gaver og kraft, var
helt feil.□□

Denne falsklæren er basert på hva som leses i Apg. 2 om Pinedag i Jerusalem og apostlene som fikk Den Hellige Ånd i all offentlighet: De talte i tunger og det hørtes og kunne også ses – lyden av et stormvær sammen med at det viste seg 'ildtunger' – flammer, som satte seg på hver enkelt av de 120 som var samlet der, i Den øvre Sal. Denne falsklære/overtro kom opprinnelig fra Amerika, i Los Angeles 1906 da det ble startet vekkellesmøter i Azusa Street, ledet av Charles Fox Parham og William Seymour ☐☐ (se egne detaljerte artikler om dette her på nettsiden).

Det ble påstått at Bibelens 'tungetale' – slik det er beskrevet i Apg. 2, ☐☐ ☐☐☐☐ ble gjeninnsatt/gjenreist der i møtene, og siden har spredt seg til nær sagt hele verden. Menigheten der tok opp et slagord i sin vekkelles-avis: «Pinse er kommet!». ☐☐ På engelsk: «Pentecost Has Come».☐☐ I Norge var det metodist-pastor Thomas Ball Barratt i Oslo, som 'tok med seg' dette med tungetale og åndsdaap da han returnerte fra New York i 1906 etter å ha vært på pinsemøte der. Han påstod å ha fått tungetale-gaven i et møte der.

I KORTHET, PINSEDAGS FEIRING OG TUNGETALE
PÅ NYTT ER I HENHOLD TIL BIBELEN UMULIGGJORT!

Vekkelles-lederne i Azusa Street 1906-1913 kom i skade for å ha servert kristenheten en regelrett løgn (selv om de handlet i god tro) – for det er aldeles umulig at pinedag, slik nevnt i Apg. 2, kunne gjentas!

Hvordan har dette seg?

Jo – ganske enkelt er det slik at i år 63-64 da Paulus skrev Efeserbrevet og☐☐ Kolosserbrevet mens han satt fengslet i Roma, så åpenbarte Kristus seg for ham og meddelte ham at både Mose lov samt alle forskriftene inkludert helligdagene og sabbaten og mat forskrifter, VAR BLITT AVSKAFFET, KASTET, UTSLETTET.

Paulus ble den som Kristus lot få det☐☐ *endelige avløsende læreoppsett*☐☐ for den nye tidshusholdningen med nådefrelsen. Hans ord i de to menighetsbrevene er de endelige ordene gitt av Gud for alle troende i ettertid av Israels fall som Guds nasjon. Og altså, hans lære virker☐☐ *avløsende*☐☐ ☐☐ i forhold til all lære gitt før dette.

Ingen annen apostel i Bibelen sier Paulus imot med noe eventuelt eget skriv. Paulus' lære blir stående som DEN ENESTE GYLDIGE FRELSEREN I DET NYE TESTAMENTET.

Ef. 2, 14-16,☐☐ Norsk Bibels nettversjon:

«For han er vår fred, han som gjorde de to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt

kjød

15 avskaffet den loven som kom med bud og forskrifter. Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred,

16 og i ett legeme forlike dem begge med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet.»

Kol. 2, 14-17:

«Han utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.

15 Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seierherre over dem på korset.

16 **La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat!**

17 Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til.»

Uthevelsene i□□ sitatene er gjort av undertegnede.

Ser du det samme som jeg ser?

På pinsedag i Apg. 2 i år 28 ser vi at de jødiske troende med apostlene i spissen, overholder en av Mose lovens forskrifter: Pinse høytiden. Apg. 2, 1:

«Og da pinsefestens dag var kommet, var de alle samlet på samme sted.»

For å bevise at Mose loven faktisk påla Israel å holde pinse, så viser jeg til 4. Mos. 28, 26 der pinse kalles for 'ukenes høytid' –

«På førstegrødens dag, når dere bærer fram for Herren et offer av den nye grøden, på□□ **ukenes høytid**, skal dere holde en hellig sammenkomst. Dere skal ikke gjøre deres vanlige arbeid.»

3. Mos. 23, 15-16 viser at pinse var den□□ femtiende dag□□ etter påsken:

«Fra dagen etter sabbaten, fra den dagen dere bærer fram svingekornbåndet, skal dere telle sju hele uker.

16 Femti dager skal dere telle til dagen etter den sjuende sabbaten. Da skal dere bære fram for Herren et offer av den nye grøden.»

I år 28 i Apg. 2 og pinsedag, så falt denne på søndag 20. juni i vår kalender.

Ikke bare var det en forsamling i år 28 i Jerusalem som overholdt pinse-feiringen fra Mose lov, men gjennom hele Apostelgjerningene □□ 28-62 e. Kr. ser vi igjen og igjen at de troende overholdt Mose lov med de eventuelle høytider og

forskrifter som nevnes i historikken. I Apg. 20, 16 ser vi at Paulus satte seg fore å rekke fram til pinsen i Jerusalem i år 58. Og han rakk den:

«For Paulus hadde bestemt seg for å seile forbi Efesus, så han ikke skulle bli oppholdt i Asia. For han skyndte seg for å nå fram til Jerusalem til pinsedagen, om det var mulig for ham.»

Men i år 63-64 da Efeserne og Kolosserne ble skrevet, finner vi at ALT DETTE VAR DA BLITT OPPHEVET, FJERNET, AVSKAFFET.

Paulus lærer jo tydelig at Kristus lot Loven og budene korsfestes med ham selv, og således ble tilintetgjort ved Kristus, slik at menigheten, Kristi Legeme også kalt 'Ett nytt Menneske' – kunne bli til! Herren lot dermed denne avskaffelse av Mose lov være holdt skjult i hele tiden med Apostelgjerningene, men ble åpenbart for Paulus tilslutt. Det var en hemmelighet. Gud holdt på i denne tiden med å teste Israel om hvorvidt de ville motta Jesus, hele nasjonen, som deres Messias.

Lovens og budenes avskaffelse, idet Israel falt fra Gud i Apg. 28, 25-28, gav rom til at menigheten kunne komme fram og være den nye tidshusholdningen, ved åpenbaringen gitt Paulus for oss.

Ef. 3, 1

« Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger -

² så sant dere har hørt om husholderoppdraget med Guds nåde, det som er gitt meg for dere.

³ Ved åpenbaring har han kunngjort for meg mysteriet*, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord.

⁴ Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristus-mysteriet.

⁵ Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden:»

Den frie nådefrelsen åpenbart ved Paulus idet Kristus kom til ham i fengselet, var ALDRI TIDLIGERE BLITT ÅPENBART I HELE HISTORIEN TIL MENNESKEHETEN. Dette var helt nytt da Paulus fikk dette.

Ingen av de fire evangeliene, eller Apostelgjerningene, eller brev skrevet i tiden som Apostelgjerningene refererer fra er skriv som inneholder nådeevangeliet. Det var et Mysterium (det var hemmeligholdt og skjult i Gud).

Derfor ser, håper jeg, du det som jeg også ser: Gud kunne umulig gjeninnføre/gjenopplive Pinsefestens dag fra Apg. 2 med tunger og oppstyr, slik Azusa Street lederne påstod i 1906. Mose lov var jo fjernet, og da fulgte også alle høytidsdagene med Moseloven ned. Pinsefeiring og pinsedag

var altså fjernet for godt, da de troende i Azusa Street innbilte seg at det var blitt 'Pinse på ny' slik de jo annonserte i sine avisoppslag. Bibelen beviser jo her at min påstand er hundre prosent rett!

Men vil dagens pinse-ledere og ledere i trossamfunn som har pinsebevegelsens læresyn om tungetalen og mirakler, ydmyke seg for Guds Ord og korrigere sine feiltakelser om dette?

Nå har dere sjansen til å rette opp falsklæren og legge fram et *dementi* med korreksjon av dette med tungetalen og mirakler.

Menigheten ble ikke født på Pinsedag i Apg. 2, men ble til ved at Gud og Kristus åpenbarte for Paulus i år 63-64 at

Mose loven var avskaffet slik at menigheten kunne stige fram - (uten tunger, profeti, mirakler, tegn, sabbat, mat regler, vanndåp, høytidsdager, nattverd, syndsbejennelse, etc).

Lykke til med å la en dose ærlighet og oppriktighet få komme til i troslivet!

Gracepano.com

PAULUS SKREV:

«Ingen forskrifter i menigheten!»

JAN LILLEBY

□□□□ Vi kaller gjerne den inneværende tidshusholdningen for «Den frie nådens tid». Tar vi en liten runde innen kristenheten i dag, så finner vi omtrent ikke noe annet enn nettopp en rekke forskrifter!

Lutheranerne og likeså katolikkene er kjent for deres formelle gudstjenester, og har et presteskap kledd i flotte lange kjortler og kapper, og man observerer deres gudstjeneste liturgi, der spedbarn blir døpt ved stenking av vann i deres små panner i Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn. I andre gudstjenester hører man presten lede an forsamlingen i syndsbekjennelse, eller i Fader Vår, for ikke å glemme: Det avholdes såkalt Nattverd (Jesu avskjeds måltid før korsfestelsen) med disse oblatene sammen med vinen. Siden man har et hierarki innen presteskapet, så får det denne praksisen til å virke som om presten er plassert som en formidler – og står imellom Gud og menigheten. Gud lytter altså til prestens forbønn på vegne av menigheten. Vel, det ser iallfall slik ut. Og i disse klassiske eldre kirkebygningene finner man et såkalt alter plassert helt foran, og nær talerstolen, og som presten vender seg mot når han ber.

I andre trossamfunn (kristne mest) så har også disse en del forskrifter som de forsøker å overholde, idet de tenker at disse er påbudt av Gud og hentet fra Bibelen. Slikt som voksendåp med full ned dykking i vannbaseng – og baptist bevegelsene har slike forskrifter. De kjennetegnes på en måte av at de bruker full ned dykking og ikke spedbarns dåp. Og i pinsekretser (Pinsebevegelsen) verden over, finner vi at det benyttes mye håndspåleggelse i forbønn for syke kristne, eller for at de skal bli 'døpt i Den Hellige Ånd' og eventuelt få den såkalte tungetalen mv. De også, utfører vanddåp av sine medlemmer ved full neddykking i vannbaseng. Og gjennom de passerte århundrene, så har de klassiske trossamfunnene verden over påvirket deres politikere til å sette inn visse helligdager og hellige minnedager slike som Julehøytiden, påsken og pinsen. Jødiske forsamlinger (Synagogen) har deres egne tradisjonelle fest

dager, hentet fra Mose loven, samt enkelte nyere feiringer. Syvende-dags adventistene holder den såkalte Sabbaten (lørdag som helligdag) og de har visse forskrifter gjeldende mat og drikke, med mange detaljer som hører med til dette.

(Jehovas Vitner: Karakteriseres som en ikke-kristen sekt, se mine to bøker om disse!)

Forskrifter, som vår apostel Paulus avvisende kalte for «...dette er bare skyggebilder av det som skulle komme...» - men siden nå Kristus hadde kommet, så er dermed disse skyggebildene tatt bort og har ikke lenger noen betydning i troen. Legemet (menigheten) hører jo Kristus til, Kol. 2, 17.

Disse var forskrifter i Mose loven, og som Paulus ikke ville at vi, Kristi menighet, skulle følge lenger. De ble byttet ut med Kristi komme og korsfestet med ham. Bare at dette ble holdt skjult for jødene i aposteltiden, inntil Paulus fikk det åpenbart, slik han skrev i Ef. 2, 14-15 og Kol. 2, 14.

Kristenheten viser dermed helt åpenlyst at de IKKE følger Paulus' evangelielære eller respekterer hans anvisninger som et Guds ord til menigheten – nemlig hans nådelære i Efeserne og Kolosserne.

MOSE LOV FJERNET FOR ALLTID

Vi skal nå ta for oss nøyaktige bibelsitater fra Paulus' lære i disse ting.

Paulus påpekte fjerningen av Mose loven fordi at i Efesus (og andre byer i Lille Asia) så var han først i tjeneste for jødene i diasporaen. Han gikk til synagogen først (se Apg. 19 eksempelvis). Så tusenvis av jødiske kristne var omvendt av Paulus. De levde ennå under Mose lov og de hadde også hos seg Den nye Pakt til Israel som Jesus innstiftet før korsfestelsen.

Og i tiden før Paulus fikk åpenbaring om et fritt og nytt frelsesevangelium (se Ef. 3ff) der altså alle Mose lovforskrifter da var blitt fjernet, så hadde de en rekke forskrifter i menighetene.

Derfor skal vi ta en liten visitt innom dette, slik at vi lettere kan følge den progress som den gang fant sted – der de først var under Mose lov...men ved Paulus ble de ført inn i en troslære UTEN Mose lov:

Apg. 19:1-8 tar oss til Efesus, og Paulus' tjeneste i tiden før nådeevangeliet:

«¹ Mens Apollos var i Korint, skjedde det at Paulus kom til Efesus, etter at han hadde reist gjennom de øvre distriktene. Der fant han noen disipler,

² og han spurte dem: Fikk dere Den Hellige Ånd da dere kom til troen? De svarte ham: Vi har ikke engang hørt at det er noen Hellig Ånd.

³ Han spurte: Hva ble dere da døpt med? De sa: Med Johannes'

dåp.

4 Da sa Paulus: Johannes døyte med omvendelsens dåp, og sa til folket at de skulle tro på den som kom etter ham, det er på Jesus.

5 Da de hørte dette, **lot de seg døpe til Herren Jesu navn.**

6 Og da Paulus la hendene på dem, kom Den Hellige Ånd over dem, og de talte med tunger og profetiske ord.

7 Det var omkring tolv menn i alt.

8 Han gikk så inn i synagogen og talte frimodig i tre måneder. Han førte samtaler med dem og overbeviste dem om det **som hører Guds rike til.**»

(Norsk Bibels nett versjon)

I vers 8 finner vi uttrykket om det som hører Guds rike til. Dette var det jordiske lovte Kongeriket i Israel, som vi kaller 'Tusenårsriket' og hadde intet å gjøre med oss frie nådefrelste hedninger. I den tiden tok Paulus inn en mengde proselytter, men frelse skjedde bare gjennom Israels troslære om Kongeriket.

Ikke bare døyte Paulus disse tolv disiplene i vann, men han la hender på dem og de mottok Den Hellige Ånd og talte i tunger og profeterte, mye likt det vi finner med Peter og Johannes som dro til Samaria for å følge opp de troende i Filips tjeneste der, Apg. 8, 14-17. Paulus fulgte forskrifter gitt for den tiden da apostlene var på oppdrag og forkynte og lærte om Kongeriket i Israel som Jesus skulle etablere ved sitt annet komme, bare Israel først hadde omvendt seg og tatt vanddåpen! Sjekk ut skriftstedet:

«Men da apostlene som var i Jerusalem, hørte at Samaria hadde tatt imot Guds ord, sendte de Peter og Johannes til dem.

15 De kom dit ned og ba for dem, at de måtte få Den Hellige Ånd.

16 For Ånden var ennå ikke falt på noen av dem, de var bare døpt til Herren Jesu navn.

17 Nå la de hendene på dem, og de fikk Den Hellige Ånd.»

I Apostelgjerningenes tid, 28 – 62 e. Kr., virket apostlene – inkludert Paulus (ute i diasporaen) - ved å tale Kongerikets evangelium til Israel, og de overholdt i hele den tiden alle disse nevnte forskriftene fra Mose lov.

Men når vi kommer til Efeserne og Kolosserne, skrevet fra fengselet i Roma omkring 63-64 e. Kr., så finner vi at Mose Lov med alle dens forskrifter var blitt AVSKAFFET!

Men Paulus ble i tiden med Apostelgjerningene gitt et lære-bud av Kristus, og det var den såkalte nattverden, forklart i 1 Kor.11, 23-26:

«For jeg har mottatt fra Herren det som jeg også har overgitt til dere, at Herren Jesus den natten da han ble forrådt, tok et brød,

24 takket, brøt det og sa: Dette er mitt legeme, som er for dere. Gjør dette til minne om meg!

25 Likeså tok han også begeret etter aftensmåltidet og sa: Dette begeret er den nye pakt i mitt blod. Gjør dette, så ofte som dere drikker av□□ det, til minne om meg!

26 For så ofte som dere eter dette brødet og drikker av dette begeret, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer.»

SITATER FRA PAULUS OM LOVENS OPPHØR

Ef. 2, 14-16, fremdeles Norsk Bibel:

«For han er vår fred, han som gjorde de□□ to til ett og brøt ned det gjerdet som skilte dem, fiendskapet, da han ved sitt kjød

15 **avskaffet den loven som kom med bud og forskrifter.** Dette gjorde han for i seg selv å skape de to til ett nytt menneske og slik stifte fred,

16 og i ett legeme forlike□□ dem begge med Gud ved korset, for der drepte han fiendskapet».

På grunn av at Mose loven nå var opphørt og avskaffet – noe som var en åndelig atombombe da dette ble kjent – så STOPPET OGSÅ ALLE SLAGS FORSKRIFTER FRA LOVEN LIKESÅ. Alle kjente forskrifter som var overholdt innen jødedommen, inkludert dette fra Den nye Pakt, slikt som dåpen i Den Hellige Ånd, Nattverden, vanndåp, hellig-dager, Sabbat, mat regler, etc.

Kol. 2, 11-12 peker på at vanndåp var sluttet, slik som også blir påpekt i Ef. 4, 5 at det nå hadde blitt bare□□ en dåp – dåpen til Kristi død:

«I ham er dere også blitt omskåret med en omskjærelse som ikke er gjort med hender, ved at kjødets legeme ble avlagt, ved Kristi omskjærelse,

12 idet dere ble begravet med ham i dåpen, og i den ble dere også reist opp med ham, ved troen på Guds kraft - han som reiste Kristus opp fra de døde.»

Forsamlingene i Apostelgjerningstiden, i forventningen av Jesu annet komme for å gi dem Kongeriket, de hadde samme type dåp som vi nå har – dåpen til Kristi død; men de□□ hadde tillagt dette med dåpen i vann. Men altså hos oss, vi som lever i den frie nåden der Mose lov er avskaffet, vi skal ikke ta vanndåp. Vanndåp var bare for jødene og proselytter i tiden med apostlene som tilbød Israel Kongeriket ved Jesu annet komme.

Kol. 2, 13-14 bekrefter det Paulus skrev i Ef. 2, 14-16 –

dette med kastingen av Mose loven:

«Også dere var døde ved deres overtredelser og uomskårne kjød. Men Gud gjorde dere levende sammen med Kristus, idet han tilga oss alle våre overtredelser.

14 *Han **utslettet skyldbrevet mot oss, som var skrevet med bud,** det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset.»*

Her lar Paulus oss vite at avskaffelsen av Mose loven egentlig skjedde over tretti år tilbake i tid, i år 28 da Jesus ble korsfestet. Men dette inngrepet fra Gud var *hemmeligholdt i hele tiden med apostlene*, inntil Gud åpenbarte det for Paulus i år 63-64 da han skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet. Kristus drepte Loven på korset da han tok den med seg, og gjennom denne handling la han grunnlaget for at en ny frelsesforsamling kunne bli til: Menigheten, kalt for 'Ett nytt Menneske'. Alle forskrifter forsvant idet Mose loven ble avskaffet slik.

Det skal ikke bli overholdt noen av disse forskriftene mere. Alt er fjernet av Kristus. Han **UTSLETTET (!) skyldbrevet (Mose lov)....**det er altså ikke lenger til. Det eksisterer ikke lenger som noe dokument som kan hevdes lovlig og rettelig overfor noen troende.

Paulus, likesom for å forsikre seg om at disse *nye åpenbaringene* ville ta feste i de troende i hans samtid, disse i Kolossæ, så skrev han, Kol. 2, 16-19:

« La derfor ingen dømme dere for **mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat!**

17 *Dette er bare en skygge av det som skulle komme, men selve legemet hører Kristus til.*

18 *La ingen røve seiersprisen fra dere, om noen prøver på det ved ydmykhet og engledyrkelse, idet han gir seg av med syner, blir oppblåst uten grunn av sitt kjødelige sinn,*

19 *og ikke holder fast ved ham som er hodet. Fra ham er det jo legemet vokser Guds vekst, hjulpet og holdt sammen av alle bånd og ledd.»*

Nesten hele kristenheten er full av opposisjon til Paulus sin likefremme nådelære og tilrettevisninger som vi har i Efeserne og Kolosserne. De vil simpelthen IKKE la seg underlegge og føye seg under hans apostoliske rette lære. De har i stedet kommet opp med enn mengde *menneske-skapte bud* og forskrifter som ikke har noe forsvar i Bibelen. Og dermed gikk det i grøfta med dem. En rekke unødvendige trosretninger og sekter og kulter ble til under *tiden*, og vitner heller om at forvirring hersker, i stedet for den ro og orden som Gud mente skulle være rådende ut fra Paulus sin klare nådelære.

Sitatene fra Kol. 2, 16-19 dreper skånselsløst alle de falske forskriftene som fremholdes hos baptistene,

adventistene, pinsevevnerne, lutheranerne, katolikkene, ja alle som kunne nevnes både smått og stort. De har alle unnlatt å føye seg under Paulus sin rette evangelie-lære, han som Gud utvalgte til å være vår, - hedningenes, apostel.

Det framkaller visse 'vibrasjoner' i det vi husker de beryktede fariseerne i Jesu tid, som han refset offentlig og irettesatte kraftig i sin tjeneste i Israel (Matt. 23ff). De hadde jo faktisk tilføyd omtrent 600 nye (og dermed falske) bud og forskrifter til Mose loven, og la byrder på folk som de knapt orket å bære. De var karakterisert som *pengeelskere og de var æresyke* og søkte folks beundring og respekt. De ønsket å være herrer, og ikke tjenere.

Gracepano.com

Ikke Jesu gjenkomst, men menighetens hjemkomst!

JAN LILLEBY

□□□□ **D**ersom man ikke har fått med seg riktig inndeling av Bibelens ord – altså hva som er skrevet til hvem – da vil vi være helt hjelpeløst forvirret og ligge under for den totale uvitenhet i vesentlige bibelske anliggender.

Slik som eksempelvis dette med Jesu gjenkomst til jorden slik han selv la det frem.

Da Jesus, og siden også apostlene, nevnte dette med hans annet komme, så var dette ord og lære som ble talt til og om Israel som nasjon. Jesus skulle komme igjen fra himmelen og starte opp det lofte 'Tusenårsriket' for Israel, og han selv skulle være konge og styre landet fra Sion.

Profetene i G.T. profeterte om dette kommende riket i Israel, som skulle styres

av Messias (Gresk: Kristus), og skulle
være i 1000 år (se eksempelvis Åp. 20, 4).
Han skal altså komme tilbake fra himmelen og 'lande' i
Israel. Ikke i Norge, Sverige, England, Frankrike, Tyskland,
Spania, USA, Australia, Kina, Japan...men der nede i
Midtøsten, hvor Israel pr. dato bare utgjør et landstykke
som er på størrelse med Hedmark fylke, ca. 29 000 kvadrat
km.

Om dette sa han et siste advarende ord til sine landsmenn
like før korsfestelsen: Heretter skal dere ikke se meg før
dere hilser meg med *'Velsignet være ham som kommer i
Herrens navn'* (Lukas 13, 35) – Norsk Bibels nett versjon:
*«Se, huset deres skal bli overlatt tomt til dere. Sannelig
sier jeg dere: Dere skal ikke se meg før den tiden kommer da
dere sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!»*

Dette er fra Salme 118, 26 – påskesalmen...og som kan antyde
at Jesu gjenkomst til Israel vil *være i påsken* – for
denne salmen synges hver påske i jødedommens synagoger. De
venter jo på deres 'messias' ennå, og de vil ikke akseptere
at han faktisk kom til dem og talte til dem i over tre
år fra 24-28 e. Kr.

De kommer nå snart til å få et *grimt besøk*, ikke av
Messias, Jesus, men det blir han som 'Kommer i sitt eget
navn' – han som jødene kommer til å ta imot, i Bibelen kalt
for Antikrist og Dyret. Ref. Joh. 5, 44:

*«Jeg er kommet i min Fars navn, og dere tar ikke imot meg.
Men om **en annen kommer i sitt eget navn,** så tar dere
imot ham.»*

Åp. 13, 4:

*«De tilba dragen (Satan), fordi den hadde **gitt dyret
makt.** Og de tilba dyret og sa: Hvem er lik dyret
(Antikrist) og hvem kan stride mot det?»*

Og idet Jesus faktisk kommer ned fra himmelen like etter at
en svær syv-års *trengselstid* har herjet i Israel, der
Antikrist terroriserer dem, så kommer han i et parade-opptog
som ikke er sett maken til i historien.

Om dette sa Jesus, Mat. 24, 30:

*«Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og alle
folk på jorden skal bryte ut i klagerop, og de skal se
Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor
herlighet.»*

Åp. 19, hele kapittelet vitner om dette i flere detaljer, og
her er et utdrag:

11 Og jeg så himmelen åpnet - og se: En hvit hest. Og han som
sitter på den, heter Trofast og Sannferdig, og han dømmer og
strider med rettferdighet.

12 Hans øyne er som ildslue. På hans hode er det mange
kroner. Han har en innskrift med et navn som ingen kjenner

uten han selv.

13 Han er iført en kledning som er dyppet i blod, og hans navn er Guds Ord.

14 Hærene i himmelen fulgte ham på hvite hester, kledd i fint lin, hvitt og rent.

15 Ut av hans munn går det et skarpt sverd, for at han med det skal slå hedningene folkene. Og han skal styre dem med jernstav. Han trækker vinpressen med Guds, Den Allmektiges strenge vredes vin.

16 På sin kledning og på sin hofte har han et navn skrevet: Kongers konge og herrers herre.

Vers 14, de hærene i himmelen fulgte ham – dette er englehærer i tusentall.

Fra NASB bibelen (amerikansk overs.) – står det:

“14 And the armies which are in heaven, clothed in fine linen, white and clean, were following Him on white horses”

Dermed synes det at dette kan bare være englene: De betegnes som slike som ER (alltid) i himmelen. Det er altså ikke opprinnelige mennesker hentet opp dit fra jorden, og som deretter kommer ned igjen sammen med Jesus.

Paulus, fra tiden før han fikk åpenbart hemmeligheten med menigheten, skrev til tessalonikerne, 2 Tess. 1, 6-8:

«⁶For det er i sannhet rettferdig av Gud å gi trengsel til gjengjeld for dem som fører trengsel over dere,

⁷ men dere som lider trengsel, skal han gi ro sammen med oss. Dette skal skje når **Herren Jesus åpenbarer seg fra himmelen med sin makts engler.**

⁸ Han kommer med flammende ild, og tar hevn over dem som ikke kjenner Gud og over dem som ikke er lydige mot vår Herre Jesu evangelium.»

Paulus avklarer enhver tvil om at englene følger Jesus når han kommer fra himmelen. Uttrykket ...makts engler... (gresk: angelos dunamis) tyder på at disse er av typen krigsengler. J.fr. Elisa og Gehasi der Gud åpenbarer for Gehasi (Elisas tjener) en svær englehær som omringet fiendehærene. 2 Kong. 6, 17-20.

Vi ser jo også i Åp. 19-20 at Guds fiender – både Den falske Profet og Antikrist med deres hærstyrker – de blir knust. Det er derfor logisk at Jesus har med seg mektige krigsengler ved sitt annet komme.

Poenget her: Jesu gjenkomst er ikke noe som har med menigheten å gjøre. Det har bare med Israels nasjon å gjøre idet han kommer rett etter den nevnte trengselstiden.

Begrepet som har sneket seg inn i kristenheten, dette med at 'Jesus kommer og frelser oss' – er helt feil. Det er satt på hodet, for Jesus kommer ikke til menigheten, men til Israel.

Men i tiden før denne omtalte trengselstiden begynner i Israel (se Matt. 24, 21-23) skal menigheten, Jesu Kristi troende forsamling i hele verden bli tatt overnaturlig rett inn i det himmelske, som det er forespeilet i Kol. 3, 1-4:

«¹Er dere da reist opp med Kristus, så søk det som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd.

² La deres sinn være vendt mot det som er der oppe, ikke mot det som er på jorden.

³ Dere er jo døde, og deres liv er skjult med Kristus i Gud.

⁴ Når Kristus, vårt liv, åpenbares, da skal også dere åpenbares med ham i herlighet.»

Særlig **vers 4** er det som viser oss menighetens hjemkomst. Vi skal åpenbares med Kristus i herlighet i himmelen (gresk, epiuranos). Dette er i den over-høye himmel, der Kristus nå sitter ved Faderens høyre hånd over all makt og myndighet og over et hvert navn (Ef. 1, 20-23).

Dette må aldri forveksles med Paulus' ord til tessalonikerne i 1 Tess. 4, om en såkalt 'opprykkelse i skyer, opp i luften for å møte Herren'. Dette var noe Paulus tok fram for dem idet han beskrev en eventuell gjenkomst (gresk, parusia) i apostlenes levetid. Da skulle de troende møte Kristus i skyene idet han var i ferd med å lande i Israel og Jerusalem. Det er dette parusia ordet mener. De skulle hentes opp og deretter landes ned i Jerusalem – de skulle 'samles med Kristus' slik Paulus refererte i 2 Tess. 2, 1:

«Vi ber dere, brødre, når det gjelder vår Herre Jesu Kristi komme og vår samling hos ham:»

Samlingen ville vært her på jorden, i aposteltiden, og ikke oppe i himmelen. Det er ytterst viktig å ha for oss den greske grunnteksten, ellers så blir vi lurt trill rundt. Se for øvrig min artikkel om dette med 'Opprykkelsen' – som er en veldig misforstått lære-dille innen kristenheten. Artikkelen heter «Læren om opprykkelsen: Den var ferskvare og den er derfor ikke lenger gyldig!»

MENIGHETEN TAS INN I DET HIMMELSKE

Vi blir hentet inn i det himmelske idet Gud avslutter nådetiden, tiden med det frie nådeevangeliet på jord, og vender seg til Israel igjen – etter to tusen års stillhet, og sender ned Moses og Elias (Åp. 11ff) for å starte den nevnte store trengselstiden i landet. Israel skal tvinges i kne for Jesus og gjennom trengselen renses for all oppsetsighet og vantro, og bli Jesus-troende jøder.

Noe av årsaken til at Gud sender en straffetid over Israel,

er fordi jødene i deres utlendighet i verden har benyttet tiden til å spotte Jesu navn, Herrens navn, slik vi leser av Esek. 36, 19-23:

«¹⁹Jeg spredte dem blant folkene, og de ble spredt omkring i landene. Etter deres ferd og deres gjerninger dømte jeg dem.

²⁰ Da de kom til de folkene som de kom til, vanhelliget de mitt hellige navn, og det ble sagt om dem: Dette er Herrens folk, og likevel måtte de dra ut av hans land!

²¹ Det gjorde meg ondt for mitt hellige navn, som Israels hus hadde vanhelliget blant de folkene som de var kommet til.

²² Derfor skal du si til Israels hus: Så sier Herren Herren: Ikke for deres skyld, Israels hus, gjør jeg det, men for mitt hellige navns skyld, det som dere har vanhelliget blant de folkene som dere er kommet til.

²³ **Jeg vil hellige mitt store navn, som er blitt vanhelliget blant folkene, det som dere har vanhelliget blant dem. Og folkene skal kjenne at jeg er Herren, sier Herren Herren, når jeg helliger meg på dere for deres øyne.»**

Særlig vers 23 er klarttalende: Israel blir straffet på grunn av deres spott av Herrens store navn, og det er Jesu navn!

Og verdens nasjoner (gresk: $\epsilon\theta\eta\sigma$ etnos) – folkene – vil lære at det er Gud Herren som sender denne straffedommen over Israel. De skal skjelvende og i ærefrykt for Gud observere (uten selv å bli rammet av ulykken) hvordan det kan gå når man er stor i kjeften og setter seg overmodig opp imot Herren Jesus Kristus, Guds veldige Sønn.

Nasjonene blir altså $\epsilon\theta\eta\sigma$ skrekkslåtne vitner $\epsilon\theta\eta\sigma$ til denne trengselen i Israel, men blir ikke selv rammet av noen $\epsilon\theta\eta\sigma$ av disse plagene (Åp. 6 mv.) – de syv segl, de syv basuner og de syv vredeskåler, pluss de tre ve-rop. Asteroider faller over det indre Middelhavet og slynger svære $\epsilon\theta\eta\sigma$ tsunamier mot Israels kystlinje $\epsilon\theta\eta\sigma$ (Åp. 8ff.), $\epsilon\theta\eta\sigma$ brennende stener hagler over landet fra himmelen, vann blir gjort til blod, og himmelen blir stengt for regn, og mye annet fryktelig vil komme. $\epsilon\theta\eta\sigma$ (MERK: Det er allikevel mulig at følgeskader vil inntreffe, idet at visse naboland kan oppleve noen av disse ting...men på betraktelig avstand. Bølger kan jo komme til å skylle inn over både Tyrkia og Egypt for eksempel. Men vil bare gi mindre skadeomfang).

Jesus advarte Israel om disse ting, Lukas 21, 25-26:

«²⁵Og det skal vise seg tegn i sol og måne og stjerner. Og på jorden skal folkene bli grepet av angst og fortvilelse når $\epsilon\theta\eta\sigma$ hav og brenninger bruser.

²⁶ Mennesker faller i avmakt av redsel og gru for det som

skal komme over jorden. For himlenes krefter skal rokkes.»
(NB: jorden= Israel, landet)

Grunnen til at folk i Israel gripes av redsel og gru, det er fordi de blir forhånds-varslert av de to profetene i Åp. 11, Moses og Elias, og vil vite at ...i morgen vil det komme flodbølger mot Tel Aviv og Haifa og hele kystlinjen, så kom dere unna derfra nå med én gang!...en kan tenke seg noe av hva vitnene vil profetere. De vil altså varsle/advare (slik Moses gjorde da Gud sendte landeplagene i Egypt) innbyggerne så de kan søke dekning...men nevner da hva det er som vil komme over landet. Det blir virkelig skrekk og gru og panikk-angst.

De faller rett og slett i avmakt. De gir opp og bare kaster seg ned der de står.

ISRAEL ER IKKE DET SAMME SOM MENIGHETEN

På grunn av at kristenheten ikke har fått med seg den rette inndelingen av Bibelens ord – noe som ble gjort offentlig kjent for første gang i nyere tid ved E. W. Bullinger, prest i Den anglikanske Kirken under biskopen av Canterbury i slutten av 1800-tallet (se egen omtale om Bullinger i en artikkel skrevet av undertegnede) – så har kristenheten som følge av dette lidd kunnskaps-mangel og mange misforståelser i bibellæren.

Bullinger kunngjorde sitt bibelsyn om forskjellen på Israel og menigheten i bokform samt i diverse artikler. Han ble assistert av sin yngre medhjelper, Charles Welch, som i Bullingers ettertid drev dette arbeidet videre og ekspanderte dette. Du finner egne websider om det. Jeg støtter og fremmer selvsagt Bullingers bibelsyn helt og fullt. Det var Bullinger som åpnet porten for en riktigere bibelforståelse i nyere tid!

I korthet går Bullinger/Welch sitt bibelsyn og bibelsystem ut på at Apostelgjerningene og de fire evangelier er skriv som var kun i forbindelse med Israel som nasjon, jødefolket og deres Gudsforhold. Mens skriv som ble utarbeidet i ettertid av disse, ved Paulus, er det som gjelder menigheten – Kristi legeme. Dette framgår av Efeserbrevet og Kolosserbrevet i hovedsak.

Israel var på grunn av Mose lov segregert i forhold til verdens nasjoner, men da menighetens tid ble kunngjort for første gang, så finner man at Mose lov var blitt annullert og avskaffet i sin helhet, slik Paulus skrev i Ef. 2, 14-15 samt Kol. 2, 14.

Israel var gjennom profetene lovt å skulle bli et kongerike der en Messias (salvet konge) skulle styre nasjonen. Dette var det Jesus kom og kunngjorde slik vi leser i de fire evangelier og Apostelgjerningene. Men Israel fornektet Jesus som deres Messias, og ville ikke ta imot ham som en nasjon. Dette endelige avgjorte

øyeblikket da nasjonen var å anse som falt fra Gud, finner vi dermed i Apg. 28, 25-28 – i konfrontasjonen mellom Paulus og Sanhedrin rådet i Roma i årene 60-62 e. Kr.

Det ble brudd – og i årene 66-70 gjorde Israel opprør, og den 10. september år 70 ble Jerusalem inntatt og ødelagt og tempelet brent og revet og plyndret. Jesu ord gikk i oppfyllelse (Lukas 21, 5-6). Likeså Jesu profetiske lignelse om 'Kongesønnens bryllup' i Mat. 22, 7: Kongen ble vred og sendte sine soldater og drepte de som hadde myrdet hans utsendinger (apostlene).

Men fra og med år 62-63 (noen mener 64, etter Romas brann) skrev Paulus fra sitt fengsel i Roma de to menighetsbrevene, Efeserne og Kolosserne, der han for første og eneste gang dokumenterer den ferske åpenbaringen Gud nettopp hadde gitt ham, at nå var Mose lov fjernet og skilleveggen mellom jøde og hedning dermed tatt vekk, og hele verdens folk kunne nå bli frelst ved tro på Jesus Kristus, uten noen pakter eller lov og forpliktelser. Det ble et fritt nådeevangelium, slik vi har den dag i dag. Den individuelle jøde kan nå bli frelst sammen med den individuelle hedning, ved at de tror Jesus Kristus. Men den jødiske nasjon, den eksisterer ikke lenger i Guds øyne. Dagens Israel er der på grunn av deres egenmektige tyveri av landet, riktignok støttet av FN. Gud anser ikke landet å være sitt land, sin nasjon, slik som i bibelsk tid. De er å anses som kronisk frafalne fra Gud Jehova.

I disse to Paulus sine brev finnes ikke noen forskrifter/seremonielle ordninger slik som vanndåp, åndsdaap, nattverd, syndsbekjennelse, håndspålegging av syke for helbredelse/mirakler, og heller ikke finner vi Jesu gjenkomst i disse to brev. Og ikke finner vi noe om et messiansk jordisk kongerike i Israel som skal komme.

Menigheten er en himmelsk skapning, vi er allerede i metaforisk forstand satt i himmelen hos Kristus og gitt all åndelig velsignelse (Ef. 1, 1) -

«Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus.»

Merk at han HAR VELSIGNET OSS allerede. I Kristus og med Kristus.

Som troende er vi å anse (metaforisk, men allikevel helt sant) som «Skjult med Kristus i Gud» (Kol. 3, 3).

Paulus, hedningenes apostel, ble den som var betrodd å forkynne nådeevangeliet for hedning verden. Peter og de elleve ble aldri sendt til oss hedninger, bare til Israel, de omskarne (Gal. 2, 7-8).

Åtte, ni år, etter pinsedag i Apg. 2, så finner vi Peter i Apg. 10 i Kornelius' hus, hos hedninger i Cæsarea, etter at Kristus FØRST måtte overtale sin ledende apostel om at det ikke lenger var galt å ha samfunn med hedninger! Apg. 10,

10-16. Peter fikk et syn fordi han aldri hadde gått til hedninger og hatt samfunn med disse. Det var imot Mose lov, og hedninger i den tiden var ansett som 'urene hunder' – de var forbudt inntrede i tempel området.

Israel var altså segregerte som folk i hele tiden rapportert i Apostelgjerningene, men fra og med Efeserbrevet og Kolosserne i år 63 (evnt. 64) var denne segregasjon opphevet: Mose lov var fjernet for alltid, og de to fiendene, jødene og hedningene, var nå gjort til 'ett nytt menneske' i Jesu Kristi korsfestelse og ved troen på ham. Det var ikke lenger 'Jøde først, så greker' (Rom. 1, 16). Nå var jødene/Israel satt på lik linje som nasjonene, og var blitt til en nasjon blant nasjonene. Som hedninger, altså!

Her er IKKE hedning eller jøde, men Kristus er alt og i alle, skrev Paulus i Kol. 3, 11:

«Her er ikke greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbar, skyter, trell, fri - Kristus er alt og i alle.»

Menighetens tid finner vi bare i det at Israel er i frafall som nasjon, og ikke lenger Guds folk på jord framfor andre folk.

Men profetene har forespeilet altså at Israel skal bli gjeninnsatt (ved den nevnte trengselstiden på syv år) – og ved Jesu gjenkomst bli Guds nasjon på jorden framfor alle andre nasjoner. Da vil hilsningsordene fra Gabriel til Maria bli oppfylt, Jesus skal bli konge over Jakobs hus, Israel i Tusenårsriket (Lukas 1, 31-33).

Gracepano.com

NY GRATIS BOK AV JAN LILLEBY:
«Menighetens himmelske kall»

Dette er boken for alle kristne som vil ha kunnskap om vårt store framtidshåp, der oppe hos Kristus i det himmelske.

Du vil her lære og forstå at Bibelens ny-testamente rommer to forskjellige kall.

Det ene var for Israel, og det andre ☐☐ er for oss, menigheten av kristne.☐ Viktig!

BOKEN VIL BLI SENDT TIL DEG VED EMAIL KUN – og den er helt gratis. ☐ Den er på 87 sider ☐☐ A4 ut av printeren.

Husk å oppgi om du ønsker den i Word-format eller som PDF.

Jeg anbefaler boken i alle kristne sammenhenger, og gjerne i bibelgrupper så vel som i menighetene rundt om.

EMAIL: ☐☐☐☐ post@gracepano.com

Lykke til med dine bibelstudier!

LEDEREN FOR AZUSA STREET,
CHARLES FOX PARHAM,
HOPPET AV HELE GALSAPEN!
JAN LILLEBY

☐☐☐☐ Mye av hendelsene fra 1906 – 1913 i Azusa Street vekkelsen i Los Angeles, er feid 'under teppet' – for Pinsebevegelsen, både her hjemme og ute i verden, ønsker ikke å bli stemplet av disse fakta og dermed få det til å se ut som den galskapen det virkelig var da det hendte! Det var fullstendig kaos og helt vanvittige og ubibelske ting som fant sted...i så stor grad at Parham hoppet av, og startet en møteserie ikke langt unna.

Som en oppfølger til min tidligere artikkel om Azusa Street

(skrevet av K.B. Napier, ikke av undertegnede) – så vil jeg følge opp med mer detaljer, og tar da frem lederen i den tidlige fasen av 'vekkelsen', **Charles Fox Parham**.

Da har jeg sakset følgende opplysninger fra Wikipedias webside:

(Oversatt fra engelsk av undertegnede)

«Innen oktober 1906, var Charles Parham invitert som forkynner i en serie møter i lokalet i Azusa Street, men ble fort uønsket der.

Da han ankom lokalet, så reagerte han på den utpregete 'raseblandingen' der. Han var forferdet over at de sorte folkene ikke var på sine egne steder, og klarte ikke å fordøye at hvite folk *'imiterte grove negeraktige oppførsler kjent fra sydstatene, og som de påstod var av Den Hellige Ånd.'* Parham banet seg vei i folkemengden der, gikk opp på talerstolen og talte ut en irettesettende formaning: «Gud har vondt i magen!» Han fortsatte med å forklare at Gud ikke ville tolerere slik dyreaktige tilløp (eng. *animalism*). Da det ble klart at majoriteten av Azusa Street Mission ikke aksepterte Parhams lederskap, så forlot han virksomheten og ble fulgt av cirka tre hundre troende, og startet en vekkeskampanje i nærheten ved å leie 'Womens Christian Temperance Union Building.

KRITIKK I PRESSEN

I et skeptisk forside oppslag i Los Angeles Times, kalt «Weird Babel of Tongues» (Underlig Tunge Babbel) – forsøkte journalisten å beskrive det han så der, og som snart skulle bli kalt 'Azusa Street Vekkesen'. «Pese ut merkelige ytringer og fremsi lyder og uttrykk som det virket som at ingen normale mennesker kunne forstå», begynte hans historie, «den nyeste religiøse sekten har startet i Los Angeles.» En annen avisreporter i september 1906 beskrev det som skjedde med følgende ord:

«Vanærende raseblanding...de skriker og lager dyrelyder (eng. *howling*) hele dagen og inn i natten. De løper, hopper, skjelver over hele seg, roper ut så mye som stemmen holder, virvler rundt og rundt i sirkler, faller ut av ringen og ned på det sagflisstrødde gulvet mens de rykker og vrir seg, sparkende og rullende over hele gulvet. Noen av dem slukner helt og rører seg ikke før det har gått timer – som om de har avgått ved døden. Disse folkene ser ut som om de er helt gale, mentalt avsporet eller under en trolldoms makt. De hevder å være fulle av ånden. De har en énøyet, analfabetisk neger (eng. *negro*) predikant (dette var William J. Seymour, se bilde) som står på knærne det meste av tiden med hodet skjult av trekasser. Han taler ikke så mye, men til tider kan man høre ham rope 'omvend deg'...og han regnes da likesom å være

leder for det hele. De synger om igjen og om igjen sangen «The Comforter Has Come» (norsk: Den Hellige Ånd (trøsteren) har kommet).

Møtedeltakerne var ofte beskrevet som 'Holy Rollers', 'Holy Jumpers', 'Tangled Tonguers' og 'Holy Ghosters'. Rapporter ble utgitt i media over hele USA og mange steder i verden for øvrig, om de merkelige hendelsene i Los Angeles.»

Så langt Wikipedia.

Min kommentar er at Charles Parham – den opprinnelige lederen for vekkellesmøtene – gjorde rett i å ta til motmøle i denne utrolige forvirringen. Han forstod straks at dette var ikke noe som Gud hadde sendt!

Den samme Wikipedia infoen påpeker også at kristne ledere fra mange trossamfunn var kritiske til alt dette, og mente at vekkellesen var hyper-emosjonell, misbrukte Bibelens ord og hadde mistet fokus på Kristus ved å overdrive dette med Den Hellige Ånd. I løpet av kort tid så advarte mange predikanter de kristne og ba de holde seg vekk fra Azusa vekkellesen. Noen faktisk ringte til politiet for at de skulle stenge ned bygningen. Her ses en faksimile av avisens oppslag.

I andre kilder som kan leses på nettet, blir det pekt på at det var mye innslag av folk som drev med spiritisme og sannsigeri, og at slike tok til orde i vekkellesen...det var en salig røre det hele.

All pinse-karismatikk i vår tid har utgangspunkt og basis fra det som skjedde i Azusa Street 1906 – 1913. Løgnen om at Gud hadde gjenopplivet tungetalen fra Apg. 2 med mirakler, tegn og helbredelser ble ført inn her til lands av Thomas Ball Barratt, stifter/leder for Pinsebevegelsen i Norge i sin tid. Han var i New York i 1906. Men hadde Barratt vært tilstede i Azusa Street, så kan det hende at han hadde tatt beina fatt og rømt fra det hele! Hvem vet?

Det har blitt avlet fram utallige vranglære-sekter, slike som 'Word of Faith' (trosbevegelsen), og før denne kom Latter Rain bevegelsen, Helbredelses bevegelsen (T.L. Osborn, William Branham, Oral Roberts, A.A. Allen m. fl.) og endeløse nye tilløp til samme villfarelser som i Azusa

Street; og i Norge har det vel en tid også vært innslag av Hillsong bevegelsen, og ikke minst New Apostolic Restoration (NAR). Det ene verre enn det andre. Jeg advarer leserne imot disse villfarelsene.

Gracepano.com

JESUS: «BE OM HVA DERE VIL»: **SANT ELLER IKKE?**

JAN LILLEBY

Joh. 15, 7 – Norsk Bibels nettversjon - (gjelder alle sitater):

«Dersom dere blir i meg, og mine ord blir i dere, da be om hva dere vil, og dere skal få det.»

Dette er ett av de mest misforståtte og misbrukte bibelvers i Det nye Testamente. Dermed er du advart.

Et slikt utsagn fra Jesus Kristus, gitt til de tolv disiplene før han ble korsfestet, det er blitt brukt...og blir fremdeles brukt...til å fremme den beryktete 'Framgangs-teologien' som kom her til lands med slike som hadde gått på bibelskole hos falsklæreren Kenneth Hagin Sr. på 80-tallet. Både Åge Åleskjær og Ulf Ekman gikk på bibelskole der – Rhema Bible Church i Tulsa, Oklahoma, USA.

Og en horde av andre pastorer fulgte deres eksempel og reiste til USA for å bli indoktrinert med denne uhyrlige forvridde 'Prosperity' læren. Det var slik den såkalte trosbevegelsen vokste fram i Skandinavia på 80 og 90 tallet, og varte helt inn i 2000 årene. Noen rester av dette eksisterer i dag...og går vel nesten på kunstig åndedrett, mest synlig i TV Visjon Norge og dets leder Jan Kåre Hanvold. Han er også en 'copy-cat' som henter inspirasjon fra durkdrevne amerikanske falsklærere.

Verken de amerikanske 'idolene' eller deres tilhengere, av hvilke jeg har nevnt noen få ved navn, har noen gang lært å inndele Guds Ord riktig. De leser seg selv inn i nær sagt alt som står i Bibelen – bare det har positivt og ikke minst *materielt sett* løfterike vyer om rikdom og ære her på jord.

De løsriver enkelt-vers fra selve sammenhengen og har laget sin egen drømme-versjon av evangeliet, som avviker sterkt fra Paulus' ekte nådeevangelium.

De ville bli stor-predikanter og pastorer som ville ha store menigheter...og det skulle de bli, ved å i likhet med løgneren Kenneth Hagin Sr. (se separat artikkel om hans utrolige løgner og falsklære, her på nettsiden) vrenge og vri på Bibelen ved å bruke bibelvers helt ute av den virkelige sammenhengen. Hele menigheter holdes som gisler og slaver under deres helt falske 'mirakel-forkynnelse'.

JESU LØFTER GITT TIL BARE DE TOLV ELLER TIL HELE DEN GLOBALE VERDEN?

Det er her man finner *selve navet, selve kjernen* ved all bibelforståelse: Er de positive løftene fra Jesus gitt BARE til de tolv og de som skulle komme til troen ved de tolv, eller er det gitt alle – hvilken-som-helst-kristen i hele verden?

For å komme direkte til et svar på dette kjernepunktet, så må jeg sitere fra Matt. 15, 24:

«Men han svarte og sa: Jeg er ikke utsendt til andre enn de **fortapte får av Israels hus!**»

Og i Joh. 21, 15-17 sier Jesus til Peter at han skal ta seg av (de fortapte) **får av Israels hus: Fø mine lam! Vokt mine får! Fø mine får!** Samme tjeneste som Jesus sa han var sendt til Israel for å utføre. Bare *Israels hus* var apostlenes tjeneste for. Derfor finner vi aldri Peter og de elleve utenfor Israel overhodet.

Og Paulus i Rom. 15, 8:

«For jeg sier: Kristus er blitt en tjener for **de omskårne** for Guds sannferdighets skyld, for å stadfeste løftene til fedrene.» (De omskårne, det er Israel).

De tre sitatene viser oss tydelig at Jesus, idet han stod fram i Israel før korsfestelsen (og hans ord er også gyldig etter korsfestelsen, se Rom. 15, 8) – IKKE TALTE TIL HELE VERDEN!

Han talte EKSKLUSIVT bare til de tolv, men underforstått også dermed alle de som apostlene omvendte til tro på Jesus, som det framgår av Apostelgjerningene. Etter tiden med Apostelgjerningene i år 60 e. Kr. er alle Jesu løfter til Israel falt bort. Landet frafalt helt som Guds nasjon på grunn av at de ikke omvendte seg nasjonalt, men i stedet forfulgte og drepte apostlene og deres forsamlinger; Matt.

22, 7: Jesus profeterte om dette i sin lignelse om 'Kongesønnens Bryllup' – kongen ble vred da de innbudte drepte utsendingene (apostlene) og han sendte sine soldater og drepte forfølgerne og brente ned deres by, som var Jerusalem. Roms hærer gjorde dette i år 70.

Jesus var IKKE sendt som lærer for hele verden, men bare til Guds eget eiendomsfolk Israel. Dermed basta.

Det er derfor vi kan lese fra Apg. 9, 15 at for å gi hele verdens hedninger evangeliet, ble **Paulus utvalgt av Jesus** til å utføre den tjenesten. Paulus skulle sendes til tre grupper, - og vi vet at de 12 apostler aldri var sendt ut til hedningene, men bare til Israels barn. Paulus skulle også inkludere hedninger. Bare Paulus fikk hedningene inkludert som oppdrag:

*«Men Herren sa til ham: Gå av sted! For et utvalgt redskap er han for meg, til å bære mitt navn fram både for **hedningefolk og konger og for Israels barn.**»*

Paulus' tjeneste til hedningeverden gjentas i Apg. 22, 21 og i 23, 11:

«Men han sa til meg: Dra ut! For jeg vil sende deg til hedningefolk langt borte.

Men natten etter sto Herren for ham og sa: Vær frimodig! Likesom du har vitnet om meg i Jerusalem, slik er det nødvendig at du også vitner i Roma.»

Det blir ren katastrofe når man stjeler til seg løfter bare gitt til Israel ved apostlene, og anvender dette på menigheten i vår tid, etter at Israel (år 70 e. Kr.) ble utradert som nasjon for Gud.

DET ER BEVIST I BIBELEN AT IKKE ALLE FIKK DET DE BA OM

Et slående eksempel – og som jeg har nevnt i andre artikler også – er det som hendte Peter og Jacob i Apg. 12 da Herodes Agrippa I forfulgte forsamlingen av troende messianske jøder i Jerusalem under påsken i år 44 e. Kr.

PETER: Han ble utfridd fra fengsel ved at Gud sendte en engel som førte ham ut om natten, Apg. 12, 5-11:

« I mellomtiden ble Peter holdt i fengselet. Men det ble gjort inderlig bønn til Gud for ham av menigheten.

⁶ *Natten før Herodes skulle føre ham fram, sov Peter mellom to soldater. Han var bundet med to lenker, og det sto vaktmenn utenfor dørene og vaktet fengselet.*

⁷ ***Og se, en Herrens engel sto der, og et lys skinte i fangerommet. Han støtte Peter i siden og vekket ham opp og sa: Skynd deg og stå opp! Og lenkene falt av hans hender.***

⁸ *Og engelen sa til ham: Spenn beltet om deg og ta skoene på! Han gjorde så. Og han sier til ham: Kast kappen om deg, og følg meg!*

⁹ Han gikk da ut og fulgte ham. Han forsto ikke at det som engelen gjorde, var virkelig, men trodde at han så et syn.

¹⁰ De gikk forbi både den første og den andre vakten, og kom til jernporten som førte ut til byen. Den åpnet seg av seg selv. De gikk ut, og fortsatte én gate til endes, og plutselig forsvant engelen for ham.

¹¹ Da kom Peter til seg selv og sa: Nå vet jeg for visst at Herren har utsendt sin engel og fridd meg ut av Herodes' hånd, og fra alt det som jødefolket har gått og ventet på.»

(Legg merke til at Peter ikke her var forfulgt av hedningene ute i verden. Nei, han var i år 44 – altså hele 16 år etter pinsedag i Apg. 2 – fremdeles i Israel! Han var ikke ute i Romerriket og misjonerte! Det var folket i Israel som ventet på hans død.)

I denne sammenhengen får vi vite at de troende hadde holdt bønn for Peter (vers 5) – og det er tydelig at det behaget Herren å sende sin engel for å befri Peter. Det er ingen tvil om at Herodes hadde i tankene å henrette ham, slik han hadde gjort med Jacob (vers 2).

Men hadde ikke menigheten også bedt for Jacob? Jeg påstår ja.

Så, her ser vi at menigheten ikke fikk JA da de ba om at Jacob skulle bli reddet, han ble avlivet av kongen selv ved bruk av sverdet.

Peter derimot, han valgte Gud å spare og sendte dermed sin engel og reddet ham.

«Be om hva dere vil» slik Jesus sa før han gikk til korset, var ikke engang noe løfte som apostlene bokstavelig talt fikk innvilget i hvert tilfelle. Gud valgte å la Jacob dø som martyr. Det ligger i sakens natur, at Jesus mente nok det han sa til dem, men at det ville være unntak fra dette. Han hadde jo tidligere advart dem alle at de skulle bli forfulgt! Kan leseren huske dette? Joh. 16, 1-3: « Dette har jeg talt til dere for at dere ikke skal ta anstøt.

² De skal utstøte dere av synagogene. Det kommer en tid da hver den som slår dere i hjel, skal tro at han gjør Gud en dyrkelse.

³ Og dette skal de gjøre fordi de ikke kjenner Faderen og heller ikke meg.»

Fariseerne og Saddukeerne, leder eliten i Jerusalem og Israel, trodde at de tjente Gud Jehova ved å drepe 'vranglærerene' med Peter og Jacob i spissen for sistnevnte.

Framgangs-teologien (Word of Faith) i pinsekarismatiske menigheter om å få velstand og rikdom og makt synes IKKE Å HA GJALDT APOSTLENE I DET HELE TATT. Ingen av dem fikk

velstand, slik det tolkes i vår tid, med stor bankkonto, digert hus, tre luksusbiler, hytte ved sjøen, svær inntektsbringende bedrift med mange ansatte, millioninntekter på aksjespekulasjon, egen TV stasjon som leketøy for å preke sine udugelige evangelier, osv. Det går et slengord om dette, «...da evangeliet kom til Europa ble det gjort til en religion, men da det kom til Amerika ble det gjort til et forretning foretak!» Jeg kan så legge til dette, - at da forretnings foretakene i Amerika ble importert til Norge, så ble evangeliet et forretnings foretak her også.

Peter oppsummerte det, nesten uvitende om at han nok talte på alle apostlenes vegne, i Apg. 3, 6: «Sølv og gull eier jeg ikke, men det jeg har...».

JESU LØFTE OM Å STYRE ISRAELS TOLV STAMMER

Også Jesu løfte om at de tolv skulle få sitte og styre Israels tolv stammer, var egentlig ikke helt bokstavelig. For dette var helt avhengig av at Israel som nasjon måtte først omvende seg til Jesus og hans gjenkomst dermed bli et faktum (Matt. 19, 28).

Dette skjedde ikke, Israel falt fra Gud som nasjon og de ble ødelagt i år 70 av romerhærene til Vespasian.

Men dette løfte er dermed 'glidd' videre inn i framtiden, til den dag da Jesus kommer fra himmelen. Da skal de som gjennomgikk den store trengselstiden i Israel (Matt. 24, 21-22) reises opp fra de døde (de døde i trengselstiden) og Åp. 20, 4 sier om disse:

«Jeg så troner, og de satte seg på dem, og det ble gitt dem makt til å holde dom. Og jeg så deres sjeler som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds skyld og for Guds ords skyld, og de som ikke hadde tilbedt dyret eller dets bilde, og som ikke hadde tatt merket på sin panne eller hånd. Og de ble levende **og hersket sammen med Kristus i tusen år.**»

De troende jøder som døde i trengselen fordi de forkynte Jesus som Messias til dem, blir oppreist fra de døde og vil få regjeringsmakt sammen med Kristus i 'Tusenårsriket'.

Ingen av de opprinnelige tolv apostler fikk dette løftet om å styre Israels tolv stammer oppfylt. Det kunne bare ha skjedd dersom Jesus hadde kommet tilbake i apostlenes levetid. Løfter gis ofte under visse betingelser!

I stedet er alle de troende fra og med Jesus stod fram i år 25 til og med den dag da Gud avslutter evangeliets nådetid med å la 'Forløsningens dag' ankomme, slike som tas inn i det himmelske der Kristus nå sitter ved Guds høyre hånd i den over-høye himmel, Ef. 4, 30. Kol. 3, 1-4.

De får noe som er mye større enn å være regjerings-medlem her på jord (Israel) - de får arve himmelen der oppe med

Kristus, slik alle troende kristne er lovt.

INGEN LØFTER OM MIRAKLER, TEGN OG UNDER GJELDER OSS

Vi har ovenfor sett at Jesus bare talte sine løfter om mirakler og helbredelser til Israels jødiske innbyggere. Siden ble det gitt adgang også for proselytter (grekerne) ved Paulus' tjeneste i tiden med Apostelgjerningene år 28-62 e. Kr.

Men aldri var slike mirakel-løfter gjort gyldig over hele verden til en hvilken-som-helst kristen troende. Løftene gjaldt kun eksklusivt til Guds eget eiendomsfolk, Israel, og BARE i tiden med apostlene. Etter□□ deres død i det første århundret så finnes verken apostler, profeter, mirakuløse nådegaver eller annet i samme sjanger. Det ble helt tyst fra himmelen, og vi fikk i stedet den frie nådefrelsens tidshusholdning, med Paulus som den Gud brukte til å etablere dette.

Ef. 3, 1-9 er selve nåde-evangeliets deklarasjon – gitt ved åpenbaring til ham – og vi kan ikke overhodet finne mirakel-løfter og tegn i verken Efeserne eller Kolosserne, som er de eneste skriv i Bibelen som er for menighetens husholdning.□

Bare i□□ disse finner vi nådeevangeliet: □□□□ (Ef. 3, 1-9) -

« Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger -

2 så sant dere har hørt om husholderoppdraget med Guds nåde, det som er gitt meg for dere.

3 Ved åpenbaring har han kunngjort for meg mysteriet*, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord.

4 Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristus-mysteriet.

5 Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden:

6 At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet.

7 For dette evangelium er jeg blitt tjener i kraft av den Guds nådes gave som er gitt meg ved virksomheten av hans kraft.

8 Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom,

9 og å opplyse alle om hvordan husholdningen er med dette mysteriet□□ som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.»*

Karismatikerne og alle som hevder tegn, under og mirakler i vår tid, gjør alle den□□ kjempefeilen□□ at de bruker de fire

historiske skrivene Matteus, Markus, Lukas og Johannes' evangelier som om de er troslære til menigheten. Samme gjør de også med Apostelgjerningene, som også bare er en ren historiebok og ikke har noen troslære. Bare Paulus ble hedningenes apostel og lærer, ikke Kristus. Det er Kristus slik Paulus legger ham frem, som er den Kristus vi bes om å tro til frelse.

Ef. 2, 8-9:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.

⁹ Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.»

Gracepano.com

Kan menighetens tidshusholdning bli avsluttet tidligere enn dagen da Israels trengselstid starter?

Av Jan Lilleby

Bemerk, at jeg med denne artikkel ikke 'profeterer' noen eksakt dag osv. for når Gud henter menigheten inn til seg!

Det synes helt klart at menigheten IKKE vil være på jord når dagen kommer at Den store Trengsel (Matt. 24, 21-22) for Israel starter opp, med sine syv år med overnaturlige katastrofer og inngrep fra Gud for å få Israel til å akseptere Jesus som Messias.

Menighetens tid startet idet at Israels fall var et faktum, slik det framgår av Apg. 28, 25-28 – der Paulus måtte bryte med Sanhedrin rådet i Roma fordi de ikke alle ville akseptere Jesus som Messias. Jerusalem og Israel var allerede på randen til å bli gitt opp fra Guds side, men han lot Paulus sendes til Roma våren år 60, etter å ha forlist med skip på Malta (Apg. 27-28). Romerske vaktstyrker reddet Paulus fra den vanvittige religiøse mobben ved tempelet og fikk tatt ham ned til Cæsarea om natten i et oppbud på 470 centurioner!

Roma-møtet med de elleve synagogelederne der, ble en «Siste skanse» for Israel til å akseptere Jesus nasjonalt, slik det var Guds vilje at de skulle. Men disse lederne splittet seg, da noen holdt med Paulus og andre var imot. Dermed ble det fra Guds side tatt som en *nasjonal endelig benektelse av Jesus som Messias*, og Israel var fra dette tidspunkt å anse som åndelig frafalne fra Gud.

Paulus' ord i Apg. 28, 28 er megetsigende:

«Så skal dere da vite at denne Guds frelse er blitt sendt til hedningene, og de skal høre.»

Gud var fra dette tidspunktet, rent åndelig talt, ferdig med å tale til Israel, hans gamle eiendomsfolk. Paulus var den siste Herrens apostel/profet som talte til Israel på oppdrag fra Gud Herren. Etter Paulus så finner vi ingen annen autorisert røst som henvender seg til Israel – det er helt tyst fra himmelen, og slik har det vært helt siden år 60 da bruddet kom.

Apg. 28, 29-31 vitner at Paulus prøvde å få de stivbeinte jødiske lederne i Roma til å høre, men det rapporteres intet fra Lukas (som skrev Apostelgjerningene) at det ble noen nye omvendelser hos dem.

I historisk tidslinje, etter Apostelgjerningene, så er det at vi finner Efeserbrevet og Kolosserbrevet der vi for første gang finner Paulus sitt nye nådeevangelium og læren som dette evangelium er tuftet på.

Det er arketypisk at Paulus i Ef. 3, 1 – etter først å ha uttrykt sin begeistring over efesernes tro på Kristus – gir oss et sikkert ord om sin nye tjeneste. Tidligere var han utsendt for å tale til Israel i Romerrikets provinser, men plutselig i år 63 da Efeserbrevet ble skrevet, sier han:

«Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, DERE HEDNINGER.»

Nå var det ikke lenger Paulus i tjeneste for kongerikets evangelium, dette at Israel ved Jesu gjenkomst skulle opprette kongeriket for dem med Jesus som konge, - nei dette var blitt lagt på is inn i en fjern framtid... nå var han BLITT (gjort til) en tjener/fange for at vi hedninger skulle

få et nådeevangelium. I dette evangelium er ikke frelseshåpet et kongerike på jord, slik som med Israel, nei, det er oss gitt en nådefrelse som har himmelen oppe hos Kristus som frelseshåp (gresk: *Epiuranos*).

Hans uttrykk «*Jesu Kristi fange*» henviser til at han ble fengslet for annen gang, men da ikke i et leid husrom slik som da han ankom i år 60, men etter å ha vært i frihet en kort stund, og så blitt fengslet og satt i regulært fengsel i Roma. De fleste teologer og bibelkyndige er enige om dette.

Men da han talte til Sanhedrin i Roma år 60 (Apg. 28, 20) påpekte han tydelig for dem at «...det er for Israels håps skyld jeg bærer denne lenke.» Vi hedninger var ikke inne i bildet enda – han talte til **jødernes ledere** for at Israel skulle omvende seg og få Jesus tilbake fra himmelen og det lovte kongeriket etablert. Det stod og falt med hvilken avgjørelse Israel tok, ved sine ledere i Roma! De valgte feil og dermed falt Israel stygt.

Men altså, fra Efeserbrevet/Kolosserbrevet (skrevet i samme tid) presenteres det i verden et nytt evangelium, der frelsen er fri, den har ingen paktsforhold til Gud, men vi har en fri frelse som gis oss idet vi kommer til tro på Kristus, og det avkreves ingen ritualer for rensing slik det var i jødedommen og Mose lov, nei, Mose lov var nå avskaffet (Ef. 2, 14-15) og skilleveggen mellom hedning og jøde revet ned, for de to var ved nådetroen gjort til «Ett nytt Menneske». Ef. 2, 8-9 er tydelige:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. Det er ikke av gjerninger (som foreskrevet i Mose lov), for at ikke noen skal rose seg.»

RETT FORSTÅELSE AV TIDSSKIFTET I APOSTELGJERNINGENE

Det er tydelig at dette møtet i Roma våren år 60 var et faktum. Og det var i den anledning at Gud måtte ta farvel med Israel, de ble regnet som helt frafalne fra ham fordi de ikke ville omvende seg, ALLE SAMMEN. Dette var et krav fra Gud. Nasjonen måtte motta Jesus, alle sammen. Når de så hadde gjort dette, skulle Gud sende Jesus ned til Israel igjen og kongeriket bli etablert j.fr. Peters taler i Apg. 2 og 3 – «Fatt da et annet sinn og omvend dere, så deres synder kan bli utslettet, **for at husvalelsens tider kan komme fra Herrens åsyn**, og han kan sende den Messias som forut er utkåret for dere, Jesus, ham som himmelen skal huse **INNTIL DE TIDER** da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av.»

Peter talte ikke om noen gjenopprettelse av Israel langt inne i en fjern framtid, nei, han talte ut ifra at gjenopprettelsen av Israel som kongedømme skulle skje ved nasjonens fulle omvendelse!

Og Paulus og møtet i Roma ble endestasjonen for Israel, og siste frist til og faktisk omvende seg nasjonalt.

Til historien hører det med at Flavius Josefus nevner at den

romerske guvernøren Festus ble syk (omkring år 63, da Paulus skrev Efeserbrevet) og reiste til Roma for å bli hjulpet. Dette fikk presteskapet i Jerusalem til å gripe til overmakt. I Festus sitt sykefravær (han døde i Roma og kom aldri tilbake) så våget Ananias II (ypperstepresten, han som slo Paulus i ansiktet) å arrestere Jacob og eldstelederne i den messianske menigheten der, og fikk dem steinet til døde.

I frykt for denne forfølgelsen flyktet de øvrige medlemmene opp til Pella, og bare noen få ble igjen i Jerusalem. Så timingen med at Paulus hadde sitt møte med Israels ledere i Roma, samtidig som forfølgelsen og mordene i Jerusalem skjedde, var ganske i ledtog med Herren og hans plan.

Både den onde gjerning mot menigheten i Jerusalem, samt fornektelsen av Jesus ved Sanhedrin i Roma fikk Gud til å forkaste Israel. Det ble helt slutt på apostlenes forkynnelse til Israel om kongeriket. Men i stedet kom Paulus' frie nådeevangelium fram og han etablerte dette evangeliet lenge før det fantes 'trykte' utgitte evangelier i markedet. Matteus kom i år 80, Markus i 83, Johannes i 90-92, og Lukas kom antakelig i år 73, men det diskuteres også om det kom i 62. Det ble Paulus sitt nådeevangelium som ble dominerende i provinsene, men dessverre finnes det ikke beviser for at hans evangelium nådde frem til Jerusalem og Israel, før romerne ødela landet.

Men først omkring år 66 – nesten 6 år etter at Paulus hadde konfrontert lederne i Roma – og at Israel åndelig sett falt fra Gud – ble opprøret mot Romerriket satt i gang i Jerusalem og spredte seg rundt om i flere fraksjoner innen Israels grenser. Og det hele endte i år 70, nesten 10 år etter at Israel var å anse som falne i Guds øyne! Det er historisk kjent at opprøret begynte fordi det var to rabbier der som begge påstod at de var Guds Messias, og de fikk oppildnet til å gjøre revolt.

Dermed får man ut av dette, i forhold til tidsaspektet med de 10 år, et inntrykk av at det ikke er noe sylskarpt grenseskille mellom de to aktuelle tidshusholdningene: På den ene siden tiden med apostlene og deres forkynnelse av det Messianske tusenårsriket for Israel med Jesus som konge i Jerusalem, og på den andre siden, Israel som frafallent fra Gud og dermed et nytt type evangelium for frelse, nå ikke bare til Israel og proselytter, men til hele verden fritt – det vi har den dag i dag, nådeevangeliet ved tro uten gjerninger (uten Mose lov).

Den skrevne læren kom ikke før omkring år 63 ved Paulus, mens den muntlige forkynnelsen sikkert begynte med én gang i år 61-62.

Allikevel, Israel ble ikke straks ødelagt av Romerne slik Jesus hadde profetert i Matt. 22, 7 om kongens utsendinger som ble drept, og at Gud sendte sine hærer for å drepe de som hadde drept hans utsendinger (apostlene) og å svi av deres by, Jerusalem. Det gikk flere år faktisk!

Ja – vi fikk en ny tidshusholdning ved Paulus i år 62-63 da han gikk offentlig ut med evangelielæren vi leser i Efeserne/Kolosserne. Se Ef. 3, 1-4. Den frie nådefrelsen med himmelen som frelseshåp.

Men ennå stod jødernes tempel der, ennå var det jødedommen som rådde innen Israel selv om Gud anså dem som frafalne.

Det var altså to «lærer» som rådde grunnen: **1.**

Jødedommen med sin mosaiske Tora og som ennå ventet på en Messias, og de trodde ikke at Jesus var ham. **2.**

De forjagete messianske Jesus-troende jøder som flyktet til Pella og andre steder på grunn av Ananias IIs forfølgelse av dem. Det frie nådeevangeliet nådde aldri fram til Jerusalem, og antakelig ikke heller til Israel i det hele tatt. Vi finner ingen skrifter som kan bevise dette.

Men i og med at Paulus satte i gang med det nye nådeevangeliet, IKKE i Israel, men i **Lille Asia** (det nåværende sydlige Tyrkia) så var det altså å regne som en ny tidshusholdning som var startet opp, og den forrige avsluttet. Men ikke med sylskarpe skillelinjer. Læremessig var det sylskarpt, for i jødedommen var Moses deres læremester, men for oss kristne troende hedninger var det nå Paulus som var læreren, og han erklærte Mose lov som avskaffet! Det var sannelig skarpt nok skille spør du meg.

VIL DET VÆRE SAMME FORHOLD I DET
MENIGHETENS TID TAR SLUTT?

Jeg synes selv at dette spørsmålet er godt. Men jeg kan ikke garantere at svaret vil være like godt...jeg er bare et vanlig menneske som tror på Jesus Kristus, og ikke noen allvitende apostel eller profet.

Men vi har jo Bibelen, og vi har den faktiske historien også.

Hvis du leser min artikkel om «Daniels sytti åraker» (er lagt ut her i både norsk og engelsk språk) så har jeg der lagt fram bibelske beviser på vår tidsramme for når menighetens tid tar slutt og når deretter Den store Trengsel for Israel starter opp.

Rammen er særlig basert på **Hoseas 6 og hans profeti om de 3 dagene**, som ikke er vanlige dager, men de er tre tusen år. Tidsrammen fremsettes om Israel, at de etter 2 dager (to tusen år) skal bli gjenopplivet (nasjonen skal igjen bli Guds nasjon), og på den tredje dag, da skal de leve for Herrens åsyn – altså i tusenårsriket.

Jeg kaller dette for «Hoseas klokken» - for det går på en eksakt tidsangivelse.

Fra når regner vi at Israel døde som nasjon? Jo, selvsagt, det var i september år 70 da de ble utslettet og spredt, ja, de ble sendt tilbake til Egypt på slaveskip ihht. 5. Mos. 28, 68. Josefus bevitner dette i sin bok «Jødernes

krig».

Regner vi så 2000 år ut fra jødisk kalender (ett år er 360 dager) så kommer vi til år 2041 for Jesu gjenkomst – altså da Israel gjenopplives som nasjon (etter at en trengselstid er overstått, med syv år). Dernest må vi trekke fra de syv årene med trengsel i Israel, fordi menigheten ikke er inne i denne – og da kommer vi til år 2034 for tiden da menigheten har avsluttet sitt virke på jord, og er tatt til himmelen.

Dernest kommer det et «men» - men kan vi ta dette som en sylskarp skillelinje tidsmessig...altså i positiv retning?

Jeg mener nå nei.

Det er ikke gitt helt hundre prosent at Gud gjør det slik at menigheten tas inn i det himmelske (se Kol. 3, 1-3 om at vi skal åpenbares med Kristus i herlighet) den selvsamme dagen som han starter opp trengselstiden i Israel. Det kan være snakk om en tidsglidning i positiv forstand: Gud kan finne på å ta menigheten inn i sin himmelske verden **FØR dagen med Israels trengsel** starter opp. Ja, det blir et tidsskille når trengselstiden starter, slik at nådeevangeliets tid ikke lenger er gyldig for frelse, - men tidsskillet kan allikevel innebære at det ikke umiddelbart blir framholdt noen erstattende frelsesforkynnelse med fri nåde. Hvorfor?

Fordi Guds profetiske program med å gjenreise Israel som en nasjon for seg, IKKE begynner med et nådebudskap men med doms budskap: Omvend dere til Jesus, for hvis ikke skal det komme ...og så får de høre Elias og Moses (se Åp. 11) forkynne for dem straffedommer med svære plager og katastrofer. Meteoror/asteroider faller på dem, vann gjøres til blod, himmelen stenges for regn, ja unevnelige skrekk tegn kommer over dem slik vi leser fra Åpenbaringsboken 6 og fremover.

Men i og med at Gud etter all sannsynlighet tar menigheten inn til seg i god tid før domstiden begynner i Israel, så vil dette være det siste ord fra oss kristne: Vår forsvinning fra verden i en slik gigantisk skala det her er snakk om, vil være en sjokk-vekker for alle som ikke har villet tro det kristne budskap om frelse ved troen på Jesus Kristus! Dette vil skake og ryste verden i lengre tid, og media blir fulle av teorier og bortforklaringer...om hvordan det har seg med at nær en milliard mennesker bare er blitt borte over natten.

Kolosserne 3, 1-4 blir oppfylt, idet vi skal bli åpenbart med Kristus i den himmelske herlighet. Det kommer plutselig og uten noe om-og-men. De som tidligere hadde rukket å dø i troen, de gjenvekkes til liv i det himmelske den samme dag. Paulus kalte dette for «forløsningens dag» -Ef. 4, 30.

Hva har skjedd?

Mens verden diskuterer og undrer seg over disse ting – så med ett – får de høre om at **to profeter** er dukket opp i Israel, de påstår å være Moses og Elias kommet fra den

himmelske verden for å omvende Israel til Jesus Kristus! Åp. 11.

Hva må min konklusjon om dette bli?

Den blir at vår himmelfrelse lovt oss ved vår apostel Paulus, hedningenes apostel, kan *komme tidligere* til oss enn den tidsutregningen som jeg viste til ovenfor, med Hoseas-klokken. Jeg mener at vi senest vil bli tatt inn i det himmelske omkring år 2034. Men det kan altså komme *tidligere* enn dette!

Dette er godt nytt for alle oss kristne – jeg er *helt for* at det kan bli tidligere enn senere!

Vi skal ikke dermed gripes av hysterisk glede og i forfjamselsen og entusiasmen over at vi straks vil befinne oss i den himmelske verden, rote med våre privatliv...selge unna og slutte med alt mulig og så videre. Nei, vi kan ha en gledes *full forventning* om en snarlig inngang til det himmelske, til *forløsningens dag*, og allikevel leve og komme-og-gå til og fra jobb eller de ting vi sysler med. Men husk nå også at i manges øyne er år 2034 ut fra Hoseas 6 en nokså kort tid dersom kalkylen er riktig. Tolv år igjen på jord er ikke mye. Og om dette kortes ned – kanskje til 9 år, eller til 5 år ?? – ja, uansett taler vi nå om en svært så kort tid. Det er nå i skrivende stund september 2022.

Vi er ikke nødt til å foreta oss noe på grunn av at himmelen er nær forestående. Gud tar seg av oss troende på en så fabelaktig måte at vi knapt er i stand til å fatte dette. Nådefrelsen har slike dimensjoner at det er bare å gi seg over.

Paulus bruker ingen konkrete detalj-beskrivelser av *Guds metode* idet han tar oss inn i det himmelske. Det kan rett og slett være at vi bare i et hundredels sekund plutselig står i det himmelske – og vi vil forstå dette i det samme øyeblikk. Ingenting å være engstelige for. Eller, om det skulle behage Gud, kan han sende ut engler som geleider oss over i den himmelske verden og som kommuniserer med oss idet det finner sted. Vi vet ikke. Men vi vet at alle ting er i Guds hender – som er de aller beste hender å være i. Vi ser fram til forløsningens dag alle oss troende kristne.

Vel uansett, tiden vil selv vise hva det blir til!

Gracepano.com

TO 'DILLER' I KRISTENHETEN:
Å BE FOR SYKE, OG Å BE MED
FOLK TIL FRELSE.

JAN LILLEBY

□□□□ I□□ hele min tid som en troende kristen har jeg sett og hørt hvordan det i kristenheten har utviklet seg til minst to markante 'Diller' – den ene er dette med å□□ 'Be for syke til helbredelse', og det andre□□ 'Å be med folk til frelse'.

Ingen av disse to magiske formlene er basert på Bibelens ord. For Bibelen viser med all tydelig overbevisning at vi mennesker ikke er i stand til verken å be folk fri fra sykdommer, eller å be dem inn i frelsen.

Det hele er bare et opparbeidet og falsk 'munnhell' – antakelig oppkommet fra diverse ubetenkte predikanter, over mange desennier.

Jeg vet ikke hvor mange kristne møter – etter prekenene – da syke ble invitert fram til forbønn, som jeg overvar. Det er mange. Ingen har blitt helbredet de gangene jeg har vært til stede. Og heller har jeg ikke hørt eller sett andre bli helbredet. Det er ikke forbudt ved lov å be for syke mennesker. Men denne virksomheten er nok dessverre basert på en ganske□□ mangelfull oppfatning□□ av Bibelens lære om slikt.

APOSTELGJERNINGENE SOM FASIT

Siden jeg har nevnt bønn for syke først, så□□ ser vi□□ litt på det.

Da tar jeg fatt med én gang og sier rett fram: Det finnes ingen bønn for syke i hele Apostelgjerningenes historikk!

Gullmedalje til den som kan finne bare ett eneste tilfelle der én eller fler av apostlene 'Ber for syke'!

NB:□□ Vi har historien om Paulus på Malta, da han helbredet de syke der – Apg. 28,□□ 8-9...da han□□ **først ba**□□ for Publius' syke far, deretter la hendene på ham og helbredet ham:

«Nettopp da lå far til Publius meget syk av feber og dysenteri. Paulus gikk da inn til ham og ba og la hendene på ham og helbredet ham.

⁹ Da dette var skjedd, kom også andre der på øya som var syke, og ble helbredet.»

Dette er□□ eneste gang en apostel rapporteres å ha bedt for en syk. Men da må jeg si: Vi kan aldri la et□□ unntak□□ gjøres om til en 'ny normal'! □□ Slik også den andre veien, da Peters skygge (Apg. 5) virket helbredelse for de syke i Jerusalem. Dette ble aldri en 'ny normal', men forble et unntak. Dermed står det fast, at 'bønn for syke' ikke var noe som apostlene gjorde i tjenesten – det skjedde bare som et unntak, og attpåtil i en□□ meget spesiell situasjon, for Paulus og flere hundre andre var skipbrudne på Malta og i nød og trengsel på grunn av dette.□□ Paulus arrangerte ikke noe møte og annonserte: 'Kom til møte i kveld, for der skal det være bønn for syke'.

At apostlene helbredet syke og befridde demon-besatte mennesker er hevet over enhver tvil. Denne bibeldelen er fylt med detaljer om hva Gud utførte gjennom apostlenes tjeneste i den tiden, år 28 – 62 e. Kr.

Men det sies intet om at de ba for de syke, unntatt dette jeg nevnte med Paulus på Malta.

De fulgte Jesu befaling til dem, og Jesus sa ikke til dem at de skulle 'be for syke'.

Markus 16, 17-18, (Norsk Bibels nett versjon) -

«Og disse tegnene skal følge dem som tror: I mitt navn skal de drive ut onde ånder. De skal tale med nye tungemål.

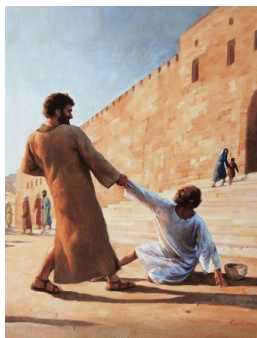
18 De skal ta slanger i hendene, og om de drikker dødelig gift, skal det ikke skade dem. **På syke skal de legge sine hender, og de skal bli helbredet.**»

Jeg har understreket siste del av vers 18, der vi ser at Jesus ba dem om å LEGGE HENDENE PÅ DE SYKE...for at de i hht. Jesu løfte skulle bli helbredet.

De som påstår i vår tid at de 'Ber for syke' – vil nok kanskje protestere mot meg og si: Jammen, vi legger jo også hender på dem når vi ber! ??

Da kan jeg bare svare at vi finner i Apostelgjerningene at de la hendene på dem (i normale tilfeller) – men vi finner ikke et eneste ord fra Lukas, han som skrev historien, om at de ba for dem om helbredelse. Som om bønn skulle kunne gi helbredelse.

Jesus helt klart ga dem oppdraget, dette at de skulle bruke håndspålegging.

Ser vi i Apg. 3, 1-8, finner vi Peter idet han helbreder en som var født lam:

«Peter og Johannes gikk sammen opp til templet ved bønnens time, som var den niende.

2 Og en mann som hadde vært lam fra mors liv av, ble båret dit. Hver dag la de ham ved den tempeldøren som kalles Den fagre, for at han skulle be dem som gikk inn i templet, om almisse.

3 Da han så Peter og Johannes på vei inn i templet, ba han om en almisse.

4 Peter så fast på ham sammen med Johannes og sa: Se på oss!

5 Han så da oppmerksomt på dem i håp om å få noe av dem.

6 Men Peter sa: Sølv og gull eier jeg ikke, men det jeg har, det gir jeg deg. I Jesu Kristi, nasareerens navn - stå opp og gå!

7 Og han grep hans høyre hånd og reiste ham opp. Straks kom det styrke i hans føtter og ankler,

8 og han sprang opp og sto og gikk omkring. Og han fulgte dem inn i templet, hvor han gikk omkring og sprang og lovpriste Gud».

Jeg har gitt fremhevet tekst i vers 6 og 7. Kan noen se om eventuelt Peter her ba for den syke? Peter kan ikke. Han gav den syke hva han hadde (sier Peter) – og så grep han den lamme i hånden og dro ham opp. I samme øyeblikk ble mannen komplett helbredet og spratt opp! Uten at noen bad for ham til helbredelse.

I Apg. 5, 12-16 går Gud enda lenger i å helbrede syke: Han lar Peters skygge bli brukt med helbredende kraft...

«12 Det skjedde mange tegn og under blant folket ved apostlenes hender. Med ett sinn pleide de alle å samles i Salomos søylegang.

13 Av de andre våget ingen å holde seg nær til dem, men folket hadde mange lovord å si om dem.

14 Stadig flere som trodde på Herren, ble lagt til menigheten, en mengde både av menn og kvinner.

15 Folk bar til og med de syke ut på gatene, og la dem på tepper og bårer, for at iallfall skyggen av Peter kunne falle på dem når han gikk forbi.

16 Også fra byene rundt Jerusalem kom det mengder av folk som førte med seg syke og slike som var plaget av urene ånder. Og alle ble helbredet.»

Peter trengte her ikke engang å legge hendene på noen. Det var alt for tett med folk som var syke, og de lå på bårer langs den smale veien opp til tempelet. Så for å spare både de syke og Peter, så lot Gud helbredelser skje slik. Men fremdeles finner vi ikke at noen av apostlene ba for de syke og fikk dem helbredet ved bønner som sådan.

En eneste gang kan vi finne en form for bønn, der også eventuelle syke var medregnet, og det ser vi i Apg. 4, 29-31 der de er i felles bønn etter reprimanden fra Sanhedrin på grunn av helbredelsen av den lamme i kapittel 3:

«Og nå, Herre! Hold øye med deres trusler, og gi dine tjenere å tale ditt ord med all frimodighet,

30 idet du rekker din hånd ut så helbredelse og tegn og under skjer ved din hellige tjener Jesu navn.

31 Og da de hadde bedt, skalv stedet der de var samlet. Og de ble alle fylt med Den Hellige Ånd, og de talte Guds ord med frimodighet.»

Jeg har fremhevet i vers 30...der de ses å være i felles bønn, menigheten og apostlene, og de ber Gud om å fortsette å virke helbredelser blant annet. Men alle skjønner vi vel at dette ikke er samme som vår tids feilaktige drømmere av

noen evangelister, som ber for syke til helbredelse?

Les selv igjennom resten av Apostelgjerningenes historikk. Du vil slettes ikke finne noen enkelt-apostel eller evangelister som 'Ber for syke til helbredelse'.

Og nå snakker vi jo om den tiden da nådegaver i Den Hellige Ånd var virksomme i de troendes rekker, ved apostlene, slik Paulus skrev i 1. Kor. 12-14.

Enda mer ubibelsk er det da å bedrive slik falsk 'Bønn for syke' i vår tid, for nå er for lengst disse mirakel-gavene opphørt og borte. Det stoppet med apostlenes bortgang – senest. Antakelig stoppet det allerede i år 60, da Israel (Sanhedrin i Roma) avviste Paulus' forkynnelse da han hadde en konfrontasjon, Apg. 28, 25-28. Israel ble regnet frafallen som nasjon for Gud fra og med denne hendelsen i år 60. Gud brøt helt med nasjonen, og i år 70 ble de helt ødelagt og spredt ved romerhærens overmakt. Jerusalem og tempelet ble brent.

Jeg tar med evangelisten Filipps virksomhet som et siste eksempel i dette med å 'Be for syke' – fra Apg. 8, 5-8:

«5 Filip kom da ned til en by i Samaria og forkynte Kristus for dem.

6 De ga alle akt på det som ble sagt av Filip, da de hørte og så de tegnene han gjorde.

7 For det var mange som hadde urene ånder, og de for ut av dem med høye skrik. Og mange vanføre og lamme ble helbredet.

8 Og det ble stor glede der i byen.»

Heller ikke Filip kan ses som en som 'Ba for syke'. I stedet gjorde han store tegn og under: Lamme mennesker ble helbredet, demon-besatte ble fridd ut og vanføre ble friske.

Når vi snakker om bønn, så finner vi dette ikke før Filip blir besøkt av Peter og Johannes som kommer ham til hjelp. De ville legge hendene på de nye troende slik at de kunne bli fylt med Den Hellige Ånd. Apg. 8, 14-17:

«Men da apostlene som var i Jerusalem, hørte at Samaria hadde tatt imot Guds ord, sendte de Peter og Johannes til dem.

15 De kom dit ned og ba for dem, at de måtte få Den Hellige Ånd.

16 For Ånden var ennå ikke falt på noen av dem, de var bare døpt til Herren Jesu navn.

17 Nå la de hendene på dem, og de fikk Den Hellige Ånd.»

Her ser vi at de ba for dem. Ikke til helbredelse, for det hadde allerede Filip utført der, men for at Gud skulle sende Den Hellige Ånd. Og Ånden ble da formidlet ved apostlenes håndspålegging.

Å BE MED FOLK TIL FRELSE

Ikke i noen av de fire evangelie-historiene finner vi at Jesus befalte sine apostler om å 'Be med folk til frelse'.

Ikke i Paulus' skriv finner vi noe slikt. Derimot oppfordrer han i flere av brevene de troende om å be for andre troende.

Han sågar ba sine medarbeidere om å be for ham selv, - ikke til frelse, men at Gud skulle åpne dører slik at evangeliet kunne slippe til ved hans forkynnelse, Kol. 4, 2-4:

«Vær vedholdende i bønner, så dere våker i den med takk til Gud.

³ *Be også for oss, at Gud må åpne en dør for Ordet, så vi kan forkynne Kristi mysterium*. For det er for dets skyld jeg er i lenker.*

⁴ *Be om at jeg kan åpenbare det ved å tale som jeg bør.»*

Intet av Paulus sin formaning og ønske om forbønn her har å gjøre med virksomheten vi ser i vår tid, der evangelister skal 'Be med folk til frelse'.

Du finner ikke noen slik virksomhet i Bibelen. Men hvordan kan det ha seg at kristne predikanter/evangelister/pastorer driver en praksis som ikke har rot i Bibelen, Guds Ord? Respekterer dem Bibelens ord i det hele tatt?

FRELSE ER GITT OSS VED TRO ALENE, OG IKKE BØNN

Bønn er noe vi begynner å praktisere fra den stund at vi er kommet TIL TROEN, for da blir det naturlig og rett å henvende seg til Gud slik.

Bibelen er full av formaningsord om dette.

Bønn er for troende, ikke for vantro.

Den vantro skal ta til troen når han hører, eventuelt leser ordet om nådefrelsen gitt i Jesus Kristus.

Troen går foran bønner i rang!

Troen er først, deretter tar vi til og vi ber til Gud og takker ham i Jesu Kristi navn.

Ef. 2, 8-9 er absolutt favoritt vers i denne sammenheng:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.

⁹ *Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.»*

Klarere kan det ikke sies. Av nåde er vi frelst, VED TRO (Ikke ved bønn).

Når vi så er frelst idet vi har kommet til tro på Jesus, da er bønn i denne sammenheng irrelevant. Bussen har alt kjørt. Vi er frelst allerede, og ingen bønn om frelse trengs.

Frelsen er en gave som gis av Gud på grunn av at vi har trodd Jesus Kristus.

Evangelister som ubetenkt driver på med å 'Be med folk til frelse' de villeder de ferske troende med at man må be for å bli frelst. De skulle heller vektlegge at frelsen gis oss i samme øyeblikk vi har *troen i vårt sinn og hjerte*. Du er øyeblikkelig frelst i samme øyeblikk du tror Jesus bevisst.

Det kreves ingen ytre handling fra den nye troende – han er frelst UTEN GJERNINGER. Man kan ikke arbeide seg opp gunst hos Gud ved å gjøre masse godt. Vi gjør så mye godt vi kan, ETTER at vi har kommet til troen, for i troen er vi allerede frelst. Det er enkelt og ukomplisert egentlig.

Gracepano.com